

Ordinace ORL je po kolaudaci

SEDLČANY - V Sedlčanech bude znovu poskytována odborná péče v oblasti otorinolaryngologie - čili ušní, nosní a krční. Zdravý rozum tak opět slaví úspěch.
(pokračování na str. 3)

Soud vynesl v kauze pokračujícího zločinu podvodu sedlčanských seniorů rozsudek!

PŘÍBRAM - U Okresního soudu v Příbrami se pod vedením předsedkyně senátu Soni Pavlíkové již posedmě

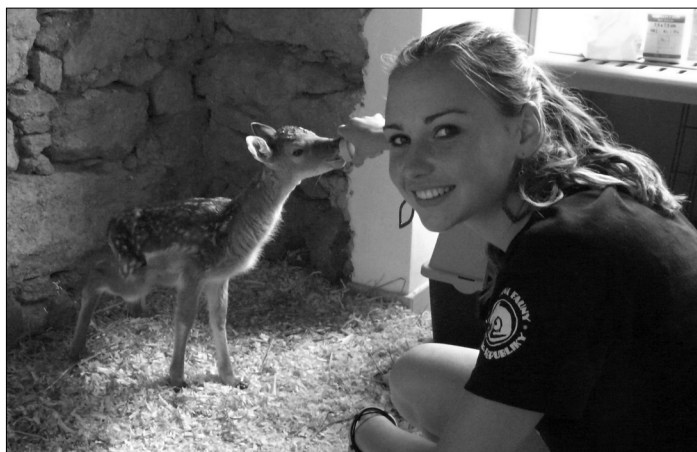
projednávala ve čtvrtek 26. července kauza manželů - seniorů ze Sedlčan. Státní zastupitelství je na základě policej-

ního vyšetřování a získaných poznatků obvinilo z „pokračujícího zločinu podvodu.“
(pokračování na str. 3)

Centrum Ochrany fauny ČR v Hrachově je ve zkušebním provozu. Našlo v něm azyl 114 zvířat volně žijících v přírodě

HRACHOV - Centrum Ochrany fauny ČR v Hrachově je od července ve zkušebním provozu. Jeho slavnostní otevření je plánováno na prvního září letošního roku a speciál-

ní pozvánku na něj dostanou starostové regionu a složky integrovaného záchranného systému. Celý objekt je bezbariérový, což uvítají i méně mobilní návštěvníci.

Koloucha jelence viržinského dokrmuje v hrachovském centru
Iva Dalíhodová, studentka SZeŠ Tábor. Foto: Marie Břeňová

Hladinu Mastníka pohlídají čidla. Sedlčanská radnice s projektem za miliony uspěla

SEDLČANY - Jan Kundrlík, vedoucí odboru krizového řízení Městského úřadu Sedlčany, informoval radní o kamerovém systému. Uvedl, že v současné době je rozmístěno po měs-

tě deset kamerových bodů. „V letošním roce jsme předpokládali, že jej rozšíříme o jeden nebo dva body, ale maximálně dojde k posílení kamerového systému o jeden bod. V rozpočtu na tento

CENTRUM PATŘÍ K NEJMODERNĚJŠÍM

Stavba si vyžádala celkové náklady 58 milionů korun. Projekt podpořily zejména peníze Evropské unie prostřednictvím Státního fondu životního prostředí. Krajský úřad Středočeského kraje přispěl pěti miliony a peníze věnovali také sponzoři.

Vedoucí centra Pavel Křížek připomněl, že stavba byla zahá-

jena v závěru roku 2010, otevření provozu bylo plánováno na podzim minulého roku. Opoždění oproti původnímu termínu prý zapříčinil přístup stavební firmy k celému projektu.

„V České republice je přes dvacet podobných center, ale to naše patří mezi tři nejmodernější zařízení na ochranu zvířat,“ tvrdí Pavel Křížek.

(pokračování na str. 2)

Světově uznávaný holandský režisér hovořil v Petrovicích nejen o Brundibáři

PETROVICE - Světově uznávaný holandský režisér Klaas Rusticus navštívil v červenci v rámci „Středočeské mezinárodní pěvecké dílny“ Petrovice. Jak z rozhovoru vyplynulo, nebyl v naší republice poprvé. V srpnu účel máme 400 tisíc korun. Část peněz je ale pro servis tohoto systému a část pro posílení serveru, aby všechny kamery 'utáhly' a dalo se s nimi pracovat, pohybovat. Kapacita stávajícího serveru je nízká, proto je úprava nutná,“ vysvětlil (pokračování na str. 8)

roku 1968, kdy se do Prahy přišel domlouvat o spolupráci na hudebním filmu „Brundibár“, ho tu zastihla okupace země vojsky Varšavské smlouvy. Jak tuto dobu prožíval? Jak vzpomíná na film, který byl v letech 1989 až 1990 první velkou koprodukcí mezi nizozemskou televizí NOS a Českou televizí? Co se mu v regionu líbí? Jak mu chutná česká kuchyně? O tom všem vyprávěl v exkluzivním interview.

(pokračování na str. 7)

Permonu zvoní umíráček, zaměstnanci bojují dál

REGION - Ministerstvo školství ukončilo „Domovu pro děti - cizince“ na Permonu ve Vestci u Hřimězdic k 1. září činnost. Ředitel Luboš Hudec nám potvrdil, že boj o existenci tohoto zařízení nevzdává a podal takzvaný právní rozklad. Více příště. -mb-

Holandský režisér Klaas Rusticus si prohlíží Sedlčanský kraj, kde je zmínka o akci v Petrovicích, které se účastnil. Na snímku je se starostou Petrem Štěpánkem. Foto: -mb-

STŘECHY Chwastek & syn

chwastek69@centrum.cz
776 699 418

**TESAŘSKÉ,
POKRÝVAČSKÉ
A KLEMPÍŘSKÉ PRÁCE**

- ▲ Dodávka, montáž střešních oken.
- ▲ Montáž vazníků.
- ▲ Terasy, pergoly, altány.
- ▲ Půdní vestavby (palubky).
- ▲ Dodávka všech druhů krytin.
- ▲ Stavba domů typu PYRAMIDA.
- ▲ Možnost úvěru, hypotéky.

Centrum Ochrany fauny ČR v Hrachově je ve zkušebním provozu. Našlo v něm azyl 114 zvířat volně žijících v přírodě

(dokončení ze str. 1)

„V současné době zde žije 114 v přírodě volně žijících živočichů. Jsou to dravci, sovy, čáp, labuť, kachny, liška, srnec, kolouch jelence viržinského, želva,...“ vyjmenovává. Jedním z opeřenců, kteří sem byli v poslední době přivezeni, je krahujec. „Byl jsem pro něj v Sedlčanech, při útoku narazil na skleněnou plochu a zranil se,“ poznamenal P. Křížek s tím, že častými přírůstky jsou také mladé poštolky, které vypadávají z hnízd, která mají na úzkých římsách. „Perou se o kořist, vypadnou a už nedokáží vrátit se zpátky. Volají nám potom starostově, městská policie i občané a my je přivážíme sem a připravujeme je na návrat do přírody,“ vysvětlil.

AREÁL NAVAZUJE NA PSÍ ÚTULEK

„Areál navazuje na již vystavěný psí útulek a stáje pro týraná hospodářská zvířata. Jeho součástí je veterinární klinika, rehabilitační zařízení pro volně žijící živočichy, voliéry, karantény, vypouštěcí věž, zimoviště, hospodářské zázemí, školící středisko, výstavní prostory a expozice pro veřejnost,“ představil P. Křížek „Centrum“.

K důvodům, které vedly k rozsáhlé výstavbě v Hrachově na Sedlcánsku, řekl: „Před třemi lety jsme si udělali strategii

ochrany fauny. Počet návštěvníků ve stávajících prostorech ve Votičkách se rok od roku zvyšoval a už nebyly prostory. Zahájili jsme jednání s městy Sedlčany a Tábor a nakonec jsme se na vhodném zázemí domluvili s Pavlem Hlaváčkem, který v Hrachově měl psí útulek, aby zde byl komplexní areál na ochranu zvířat.“

ZPESTŘENÍ PROHLÍDKY PRO KLUKY I DĚVČATA

Areál již během prázdnin mohou zájemci navštívit a budou tak mít jedinečnou příležitost prohlédnout si kromě handicapovaných živočichů také obrovskou výstavu panenek. „Je to obohacení trasy zejména pro děvčata. Kluci zase uvítají expozici ryb v sedmi akváriích o objemu 800 až 1000 litrů vody. Jde o ryby, které žijí v našich rybnících a řekách a jsou tedy součástí místní fauny,“ upozornil na zajímavost Pavel Křížek.

Hned při vstupu do areálu zaujme návštěvníky kresba na zdi. „Její autorkou je Madla Bažantová, dcera doktora Bažanta ze Sedlce-Prčice, která před patnácti lety navrhovala logo fauny,“ uvedl P. Křížek. „Je to zároveň interakční tabule. Děti dostanou křídý a mohou některé plochy vybarvovat, nebo do nich psát vzkazy a po omytí vodou z hadice mohou pokračovat ve tvorbě další malí návštěvníci,“ usmál se.

SKVĚLÉ ZÁZEMÍ PRO DALŠÍ AKTIVITY

Pavel Křížek upozornil, že pořádají přednášky nejen pro školáky, ale také semináře pro odbornou veřejnost – včelaře, rybáře a myslivce. „Samozřejmě potom funguje i zpětná vazba, že když v přírodě něco méně obvyklého objeví, tak zavolají a konzultují vše s námi,“ říká k prospěšné spolupráci v oblasti ochrany přírody. Pochlubil se, že v Hrachově začal fungovat včelařský kroužek. „Včelaři stárnou, snažíme se proto

Ve výtvarném díle M. Bažantové najdou prostor i dětské návštěvníci. Mohou obrázky barevnými křídami dotvářet nebo na zeď psát vzkazy. **Snímky: -mb-**

zájem probudit i u mladší generace a abychom děti od počítačů vytáhli do přírody. Včelaři mají vlastní místnost a vede je M. Dvořák, v současné době má v oddílu asi 14 zájemců. Bude tu fungovat také výtvarný kroužek a uvažujeme i o mysliveckém kroužku,“ sdělil.

Každý z obyvatel „Centra“ má svůj - někdy velmi dojemný - příběh. Hrachov pro mnohé znamená druhou šanci na návrat do přírody.

V plenéru je také vhodné zázemí pro koncerty, divadla – akce komornějšího druhu. „No, není tu krásně?“ položil spíš řečnickou otázku Pavel Křížek z vyvýšeného místa u voliér, kde upozornil, že areál s lavicemi a zelení připomíná svým členěním kmen a korunu stromu.

U příjezdové cesty, která se začala budovat až v samém závěru akce, budou umístěny informační tabule určené pro turisty, na nichž bude napsáno, co mohou v „Centru“ vidět a jaká je jeho historie.

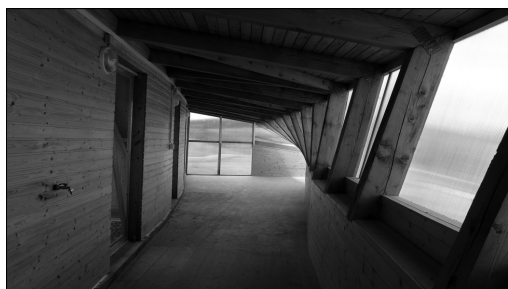
KRMIVO A BĚŽNÝ PROVOZ ZHLTNE MILIONY

Centrum dosahuje parametrů menší zoologické zahrady. Jen nakrmení živočichů, kteří budou za čas vrácení do přírody nebo tu vzhledem k míře svého handicapu získají trvalý domov, něco stojí! Z čeho tyto a další běžné náklady na provoz zaměstnanci uhradí? „Roční režie je 4,5 milionu korun. Máme strukturované zdroje. Podporuje nás zhruba 140 měst a obcí. Peníze dostáváme také z Krajského úřadu Středočeského kraje – kolem 320 tisíc ročně. Prostředky získáváme také ze vstupného, nebo z prodeje drobných suvenýrů nebo krmítek pro ptáky, které vyrábí naši zaměstnanci. Zbytek musíme získávat prostřednictvím sponzorů,“ odpověděl Křížek.

Marie Břeňová

Pavel Křížek neskrývá radost z toho, že se náročný projekt podařilo uskutečnit.

Na prvním snímku je zachycena část vnitřní prohlídkové trasy pavilonu, kde mají ve voliérách zázemí zejména dravci. Na prostřední fotografii nabí-

zíme pohled do venkovního zázemí pro přednášky a jiné akce připomínající strom, vpravo je jedna z budov, na níž je i známé logo Ochrany fauny ČR.

Soud vynesl v kauze pokračujícího zločinu podvodu sedlčanských seniorů rozsudek!

(dokončení ze str. 1)
(Sedlčanský kraj poprvé čtenáře informoval 21. října 2009, Monika Sedláčková za Okresní státní zastupitelství v Příbrami podala žalobu k Okresnímu soudu 29. června 2011.) Ve výpovědích téměř tři desítek svědků bylo popsáno, jakými praktikami od nich lákali obžalovaní pod slibem rychlého vrácení peníze.

Ověřili jsme si, že policie byla požádána soudem, aby obviněné k hlavnímu líčení doprovodila. Nestalo se tak jen díky tomu, že obžalovaný vyjel do Příbrami autobusem brzy ráno a jeho manželku odvezl ve svém autě největší věřitel.

Když Soňa Pavlíková zahájila v 9 hodin slovy „pokračuji v odročeném hlavním líčení“, zřejmě málokdo v soudní síni věřil, že padne před polednem rozsudek! Zvláště když oba obhájci trvali na předvedení vnučky obžalovaných, kterou označili za korunního svědka.

V ROLI „TRPITELŮ“

Hned na začátku hlavního líčení požádal o slovo obhájce a žádal o vyloučení veřejnosti ze soudní síně. Odůvodnil to tím, že případ je medializován Sedlčanským krajem a manželé tím v malém městě trpí – byla jim vymlácena okna na domku a je jim vyhrožováno. Státní zástupce s vyloučením veřejnosti naopak nesouhlasil. „Případ je veřejností v místě bydliště sledován. Zákon toto umožňuje v odůvodněných případech, a to jedná-li se o mladistvé, nebo pokud by mohla být průběhem hlavního líčení ohrožena mravní výchova. A tohle není případ, kdy by měly být některé skutečnosti utajeny,“ argumentoval. Podpořila ho i Soňa Pavlíková s tím, že je naopak zájem, aby se veřejnost dozvěděla o tom, jak byl tento případ řešen.

Upozornila jen veřejnost, že dokud není vyhlášen rozsudek, platí u obžalovaných presumpce nevin. Jejich jména by proto neměla být do doby pravomocného rozsudku zveřejňována.

HRA S CITY LIDI

Předsedkyně Pavlíková pak

Razítka

- Výroba laserem
- Vysoká kvalita
- Expres 60 minut

Kachna Primáře Karšě 517, Sedlčany
studio reklamy www.kachna.info

přečetla ještě výpověď dvou podvedených lidí, kteří manželům svoje peníze svěřili, ale jejich vrácení se do své smrti přes urgence nedomáhali. Stejně jako v dalších případech vsadili na city. O peníze žádali opakovaně a nároky zvyšovali. Při první návštěvě – od dnes již nežijící paní – podvodně vylákali v roce 2009 částku 9 tisíc korun. Při další návštěvě si řekli o 40 tisíc, když odmítla s tím, že je nemá, spokojili se s devíti tisíci. A protože hořekovali, že drou bídu s nouzí, peníze dají vnučce a sami nebudou mít ani na chleba, vytáhli z ní dalších tisíc korun. Bez dokladů. O svá práva se nyní hlásí dědicové zemřelé.

Když dostali obvinění slovo, osočili Sedlčanský kraj, že v něm bylo zveřejněno „spousta lží“. „Jsme čestní lidé.“ – „Naštěstí je v Sedlčanech hodně lidí, kteří nám věří,“ argumentovali před soudní stolicí mimo jiné.

KORUNNÍ SVĚDEK?

Obhajoba oznámila, že vnučka obžalovaných v pondělí porodila, vypovídat chce a bude! Státní zástupce upozornil, že probíhající jednání jasně dokládá, že se trestný skutek stal, jak je v obžalobě uvedeno a jak vypověděli shodně svědkové. „Obžalovaní využili toho, že do té doby byli právně bezúhonní a ve svém okolí známí jako normální sousedé, příbuzní,“ uvedl. I když žádosti o peníze odůvodňovali rozličnými výmluvami – peníze pro právníka, na uvolnění peněz na americké burze, koupí bytu atd... „Půjčovali“ si dál za situace, kdy si museli být vědomi, že závazky nejsou schopni dodržet. Zdůrazňoval, že naplnění trestného činu je dostatečně dokladováno počtem osob, které takto oslovili, dobou několika let, která uplynula, i tím, že zneužili důvěřivosti lidí. „Důvod jejich jednání se nám skutečně nepodařilo objasnit. Chybí nám motiv, nic to však nemění na skutečnosti, že poškození o peníze přišli,“ uvedl také ve své řeči státní

žalobce. Upozornil na to, že soud učinil k vyslechnutí této svědkyně několik bezúspěšných pokusů.

VE JMÉNU REPUBLIKY

Státní žalobce upozornil, že trest může být v rozmezí dvou až osmi let, ale že vzhledem k věku, zdravotnímu stavu obžalovaných a jejich dosavadní bezúhonnosti navrhuje tříletý podmíněný trest s pětiletým odkladem.

Obhájci naopak požadovali, aby jejich klienti byli zproštěni viny. Trvali na předvedení vnučky obžalovaných. „Soud má své prostředky, jak tuto svědkyni předvést,“ dožadovali se jejího vyslechnutí. Bez toho prý není zcela prokazatelné, zda se jednalo o úmysl nebo pouze o půjčku. Argumentovali také tím, že by případ neměl být posuzován jako spolupachatelství, protože v devíti případech jednali společně, v devíti nezávisle na sobě žádal o peníze muž a v devíti jeho manželka. Protože se největší věřitel k soudnímu řízení nepřipojil, pouze vypovídal, žádali ponížení způsobené škody na 705 tisíc korun, a tím i překvalifikování případu. (Poznámka: Největší věřitel nám potvrdil, že částka, kterou půjčil, dosahuje již téměř dvou milionů korun. V době jeho výpovědi na policii to bylo 1,3 milionu korun.) Ve své řeči požadovali obhájci pro manželský pár zproštění viny.

Soud se potom odebíral k poradě. Po více než půlhodinové přestávce vyzvala S. Pavlíková přítomné, aby povstali a vyslechli si rozsudek. Před jeho vyslovením přečetla všechny skutky – jednotlivé případy podvedených lidí, na základě jejich výpovědi soud rozhodl, že jsou vinni. Soud neposlal manžele přímo „za mříže“, ale odsoudil je na tři roky podmíněně s odkladem na zkušební dobu pět let a k úhradě škody. S. Pavlíková přečetla jména lidí a částky, které mají seniori v průběhu 2,5 let vrátit. Obžaloba

i obhajoba si nechala čas na rozmyšlenou, zda se v zákonné lhůtě proti rozsudku odvolá, či nikoliv.

Marie Břeňová

jedním dechem

O lítosti

Zabývat se jednáním manželů – seniorů, nad nimiž vynesl ve čtvrtek rozsudek okresní soud – není žádná slast, to mi věřte. Nelituji ale, že jsme začali čtenáře závěrem roku 2009 o jejich nekalých praktikách informovat. Některým jsme otevřeli oči, že nejsou jediní, kteří jim důvěřivě svěřovali peníze, dalším jsme uchránili peněženku. Pokud jde o lítost souzených manželů ze Sedlčan – pochopila jsem, že litují především sami sebe – trpí medializací, výhrůžkami věřitelů a svojí špatnou životní úrovní. Opakují, že jsou čestní lidé. Nepřipouští si, kolika známým a příbuzným přivodili nejen finanční, ale i psychickou újmu, „vyléčili“ je z toho, že slovo platí a závazky se dodržují. Soud k nim byl podle mého názoru mílosrdný. Bral v potaz jejich věk a zdravotní stav. Tedy to, na co se oni při „půjčování“ peněz neohlíželi.

Marie Břeňová

Ordinace ORL je po kolaudaci

(dokončení ze str. 1)

Od úmrtí lékařky Anny Eisenreichové v únoru 2011 musí pacienti z regionu hledat pomoc jinde. Nyní vše bude brzy jinak. Dlouhodobé martyrium, v němž bylo nejobtížnější získat smlouvu s největším partnerem, tedy Všeobecnou zdravotní pojišťovnou, se blíží k vítěznému konci. V úterý 17. července předala firma provádějící rekonstrukci hotovou ambulanci doktorce Zuzaně Ferrové. Úpravy podpořila finančně radnice. Pokusíme se do příštího čísla získat aktuální informace. -mb-

Policisté zadrželi v Břekově Lhotě zloděje, ten při činu pálił kabely v krbu chaty

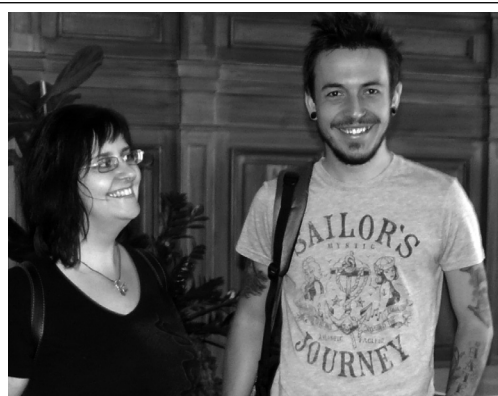
SEDLČANY – Sedlčanští policisté z obvodního oddělení zadrželi zloděje. Nyní mu hrozí až tříleté vězení. „Čtyřladvacetiletý muž se v pátek 6. července v noci vloupal v Břekově Lhotě do rekreační chaty. Z kolny odcizil kabelové vodiče, poté ještě odstříhl kabel vedoucí ze zahradního domu

ke kolně a vodič u žehličky a radiopřijímače, který nalezl uvnitř domku. V kuchyni se mu navíc hodily tři lahve alkoholu a nepohrdl ani instantní polévkou,“ uvedla k případu Monika Schindlová, příbramská policejní mluvčí s tím, že k odcizení měl připraveny pachatel také dvě

elektrické strunové sekačky. Další chování se vetřelci vymstilo. V zahradním krbu začal totiž kabelové vodiče páliť, což vzbudilo pozornost. „Ve stejný den si dotyčný vyslechl podezření z přečinu krádeže a porušování domovní svobody,“ uzavřela policejní mluvčí. -red-

„V Sedlčanech jsme neviděli otevřenou drogovou scénu,“ tvrdí pracovnice Magdalény Příbram

SEDLČANY - Centrum adiktologických služeb Magdalena Příbram existuje pod tímto názvem již deset let. Původně příbramské „Káčko“ spolupracuje druhým rokem s Městským úřadem Sedlčany. Při terénní činnosti se zaměřují její pracovníci na některé rizikovější oblasti města, kde jsou diskotéky, noční podniky, herny. Jednou z jejich významných aktivit je výměna injekčních stříkaček pro narkomany. Na plánovaném společném setkání se

Hanu Vavřincovou, vedoucí nízkoprahových programů o.p.s. Magdalény Příbram, jsme vyfotografovali s jejím kolegou - terénním pracovníkem - v obřadní síni Městského úřadu Sedlčany při návštěvě města. Foto: -mb-

zástupci sociálního odboru Městského úřadu Sedlčany a městské policie si také letos účastníci předali aktuální informace. Jednání na radnici se účastnila také Hana Vavřincová, vedoucí vedoucí centra adiktologických služeb, které jsme se zeptali:

Přiblížíte nám svoji terénní práci v Sedlčanech?

„Uživatelé návykových látek, zvláště pak ti s rozvinutým stupněm závislosti a rizikovým chováním, většinou nemají dostatečnou motivaci k vyhledávání pomoci, přestože často trpí závažnými zdravotními, psychosociálními a právními problémy. Mnohdy ani o takové pomoci nevědí, nebo mají obavu z pomocných institucí, či nejsou schopni splnit jejich podmínky. Magdalena, o. p. s., proto provozuje registrovanou sociální službu - terénní program. Ověřili jsme si, že v Sedlčanech drogoví uživatelé jsou a že je složité s nimi navázat kontakt z důvodu jejich nedůvěry. Jezdíme sem již druhým rokem zpravidla každý čtvrtek a 'první vlašťovky' se již objevují. Některým klientům zajišťujeme

výměnu injekčních stříkaček, ale také jsme již jednu ženu připravovali na léčbu, která se vyvíjí zatím úspěšně.“

Jak se v prostředí orientujete, jak klientelu vyhledáváte?

„V Sedlčanech jsme neviděli otevřenou drogovou scénu, oslovujeme širokou veřejnost - zejména mládež, vyptáváme se a rozdáváme na nás kontakty. Lidé se pak na nás obrací sami, protože na nás dostali od někoho spojení a stává se, že se podaří oslovit přímo uživatele drog a ten zareaguje.“

Kolik jste v Sedlčanech v letošním roce vyměnili injekčních stříkaček?

„Máme vyhodnocené zatím jen první čtvrtletí, kdy to bylo 466 injekčních stříkaček.“

Můžete víc specifikovat, komu jsou služby o. p. s. Magdalény určeny?

„Služby jsou určeny pro uživatele nelegálních návykových látek bez ohledu na frekvenci, délku a způsob užívání, pro klienty substituční léčby, ale i pro rodinné příslušníky a osoby blízké uživatelům nealkoholových

návykových látek.“

Co vzkážete veřejnosti, která s touto vaší službou nesouhlasí?

„Naším posláním v rámci služeb terénních programů Magdalena je minimalizovat zdravotní a sociální rizika související s užíváním drog. Současně chceme chránit veřejné zdraví před možnými negativními důsledky. To umožňuje výměna použitých injekčních stříkaček za nové a po stránce hygieny za nezávadné.

Důležité je, že s námi klienti získávají sociální kontakt a také to, že použité injekční stříkačky jsou likvidovány odborně, to znamená ve spalovně.“

Kde na Příbramsku ještě působíte?

„V Příbrami, Dobříši, Mníšku pod Brdy a v Březnici.“

Jak si „stojí“ Sedlčany, pokud jde o drogově závislé?

„To je zatím těžké porovnávat. V Sedlčanech jsme podobně jako v Březnici zatím nejkratší dobu a trvá několik let, než se drogově závislí na naši službu naváží. Vnímáme to zatím tak, že Sedlčany jsou na tom podobně jako srovnatelně velká města.“

Máte vy nebo vaši spolupracovníci osobní zkušenost s drogami?

„Ne. Jsme sociální pracovníci, osobní zkušenost nemáme ani s drogami, ani s alkoholismem. Není to o zkušenosti, ale o kontaktu s těmi, jejichž způsob života respektujeme. Dáváme uživatelům drog informace a nabízíme pomoc, pokud se rozhodnou něco sami změnit. Já osobně

CO ZAJIŠŤUJE CENTRUM?

- informační servis o rizicích spojených s užíváním drog, o dostupných poradenských, léčebných a jiných odborných programech
- výměnný program a distribuci zdravotního materiálu
- základní zdravotní ošetření
- krizovou intervenci
- sociální poradenství
- asistenční službu - doprovod na úřady, k lékaři...
- individuální a rodinné poradenství a terapie
- zprostředkovává ambulantní i pobytové léčby, kontakty s dalšími odbornými službami

pracuji i v oblasti poradenství s drogově závislými a nesetkala jsem se s nějakým opovrhlivým chováním jen proto, že s drogami nemám osobní zkušenost.“

Nechystáte se uspořádat ve městě v rámci prevence také besedy s protidrogovou tematikou?

„Rádi bychom, pokud budeme osloveni. Především bychom uvítali spolupráci se školami a se zdejší městskou knihovnou. V rámci programů primární prevence je důležité se věnovat dětem na základních a studentům na středních školách. To je cesta k tomu, abychom předcházeli užívání návykových látek. Také rodiče mohou informace obohatit. Často musí čelit v období dospívání dětí problémům a beseda s nimi jim rozšiřuje možnosti, jak dítě mohou účinněji ochránit. A pokud mají ve své rodině uživatele drog, pomáháme jim s řešením problémů s tím souvisejících, nebo alespoň s orientací v této oblasti.“

Vyptávala se: Marie Břeňová

Jak byla při letošních státních maturitách úspěšná učiliště?

REGION - Podrobněji jsme se v minulém čísle zabývali výsledky maturit na Gymnáziu a Střední odborné škole ekonomické v Sedlčanech. Čtenářům dlužíme alespoň krátké ohlédnutí do obou učilišť.

„Maturovalo úspěšně přes 60 % žáků, většinu neúspěšných chybí jen jeden předmět. Problémy dělala matematika i v základní verzi, potom i slohová práce z češtiny,“

sdělil nám ředitel SOU Sedlčany v Bezručově ulici Jiří Janů.

„Lepší než loni maturita nebyla, bylo více drobných zmatek při odesílání výsledků, přihlašování, omlouvání a dalších. Úroveň testů byla jako loni. Doufám, že pro příští rok bude vše jednodušší,“ dodal Janů.

A jak hodnotí „zkoušky dospělosti“ Josef Nádvorník, ředitel Středního odborného učiliště

na Červeném Hrádku? „Státní maturitní zkoušky v nástavbovém studijním oboru 'podnikání' vykonalo 26 studentů. Prospělo 23 studentů, z toho dva studenti prospěli s vyznamenáním. Úspěšnost 89% považujeme za velmi dobrou. V průběhu zkoušek nás nepotkaly žádné technické problémy. Při organizaci zkoušek jsme spolupracovali se Středním odborným učiliště Sedlčany, Petra Bezruče. Pedagogové této

školy působili na naší škole v roli přísedících,“ říká ředitel Nádvorník. „Zdá se mi, že tvůrci státní části maturitní zkoušky při stanovování náročnosti více přemýšlí o 'optimálním' procentu úspěšných a neúspěšných, než o nastavení standardu znalostí, který musí každý maturant prokázat, přes které vlak nejede. Také by mělo být odstraněno riziko spojené s absolvováním vyšší úrovně maturitní zkoušky,“ dodal. -mb-

Finance na bydlení od KB a Modré pyramidy

Kancelář: Sedlecká 37, Sedlčany
Po a St: 9-12, 13-17 hod.

Martina Pejlová
tel.: 728 720 130

- Pronajmu byt 4+1 v Hrchově, nájem 5 000 Kč (kauce). Tel.: 777 170 853. 265/12
- Pronajmu malý byt 2+1 - Dublovice. Tel.: 606 357 282. 266/12
- Prodám kachňata týdenní a měsíční, kamerunského kozla, kozu a kozičku. Tel.: 602 754 828. 267/12
- Prod. kuřata. Tel.: 605 269 357. 268/12

- Pronajmu byt 2+1 v Sedlči, 6 000 Kč + popl. Tel.: 606 465 853. 269/12
- Pronajmu garsonku v Sedlčanech (na Sever. sídl.). Tel.: 607 663 778. 270/12
- Prodám Britská modrá koťata, 2 kocourky, čistokrevná, bez PP, odběr ihned. Tel.: 605 988 408. 271/12
- Koupím staré mince a bankovky. Přijedu ohod. Tel.: 731 476 601. 272/12
- Pronajmu byt 1+1 Praha 8, stanice metra C. Tel.: 601 345 152. 273/12
- Pronajmu byt 3+1 v Sedlčanech. Tel.: 728 323 827. 274/12
- Hledám šikovného muže (60 - 70 let), který pomůže s nářtem oken. Zn. Maruška. Tel.: 737 318 318. 275/12
- Prodám byt v OV 3+kk ve Smilkově, zvýšené přízemí, 6 km od Votic, 14 km od Sedlčan, po rekonstrukci, ústřední topení na TP, obchod, pošta, obecní úřad. Ihned volný, cena 640 000 Kč. Tel.: 731 786 219. 276/12
- Prodám byt 2+1 v OV, ul. U Školky, částečně rekonstruovaný, dobrý stav, 800 000 Kč. Tel.: 728 125 517. 277/12

- Prodám byt v Sedlči. 3+1 + balkon. Tel.: 608 875 857. 278/12
- Rotwailer - štěňata bez PP - fenky. Odběr koncem srpna. Tel.: 728 887 840. 279/12
- Prodám slunný byt 3+1 s balkonem v OV v centru Sedlčan, po celkové rekonstrukci. Cena dohodou. Tel.: 602 228 581. 280/12

Pronajmu nebytové prostory v Sedlčanech

Tel.: 602 255 209

Malá farma u Petrovic

prodává:

**jatečná prasata,
selata, kachny,
vejce - stálý prodej**

Tel.: 773 445 417

Nádražní 915, Sedlčany

Tel.: 737 484 920

info@restauracecolorado.cz ★ www.restauracecolorado.cz

hotová jídla
minutky
pizzy
poháry
zeleninové mísy
saláty

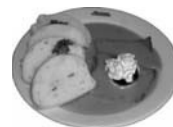
Rozvoz kompletního sortimentu

Venkovní posezení s grilováním ★ Možnost pořádání oslav

Otevírací doba:

Po - Pá 10⁰⁰ - 22⁰⁰ ★ So, Ne 11⁰⁰ - 22⁰⁰

Zahrádka v provozu

REHABILITAČNÍ CENTRUM

Sedlecká 327, 264 01 Sedlčany

PŘÍJEM OBJEDNÁVEK:

Lenka Šimáková DiS.
Tel.: 777 015 945
Mail: lenkasimakova@seznam.cz

Markéta Jichová
Tel.: 720 425 614
Mail: marketa.jichova@gmail.cz

Do plavek krásnější, zdravější !!!

Přijďte vyzkoušet přístrojovou lymfodrenáž PNEUVEN

- prokrvuje, působí proti křečovým žilám a otokům

Anticelulitidová masáž s ozónovým zábalom

- působí proti celulitidě, prokrvuje, zjemňuje kůži

REHABILITACE

- LÉČEBNÝ TĚLOCVIK,
CVIČENÍ PROTI VADNĚMU
DRŽENÍ TĚLA, MOBILIZACE,
DORNOVA METODA ...

- MASÁŽE
- FYZIKÁLNÍ TERAPIE

NAŠE PÉČE PRO VAŠE ZDRAVÍ

Na Vaši návštěvu se těší odborně proškolené fyzioterapeutky s praxí !!!

babymax

maximum pro Vaše baby

PRODEJNA BABYMAX
(vedlejší vchod supermarketu Pramen)
Křovická 341, 264 01 Sedlčany
tel. 318 864 278, info@babymax.cz

WWW.BABYMAX.CZ

- Prodáváme kvalitní sortiment kojeneckého zboží - lahve, dudlíky, pleny látkové i papírové, osušky, deky, fusaky, zavinovačky, textil do postýlky, teploměry....
- Potřeby pro maminky, autosedačky, kočárky, rostoucí židličky, hračky.
- Nabízíme i dárkové poukazy.
- Zboží, které nebude na prodejně, objednáme. Můžete si vytvořit objednávku i prostřednictvím e-shopu.
- O možnosti vyzvednutí budete informováni.

BETONÁRKA

provozovna Červený Hrádek
PRODEJ PÍSKU - BETONU

Pracovní doba:

Po - Pá 7 - 16 hod.

So 7 - 11 hod.

po dohodě
doprava písku
ZDARMA

Tel.: 606 382 032

Doprava: Avia, Liaz, Mix

Příjem inzerce nonstop na tel.: 774 822 213,
reklama@sedlcansky-kraj.cz (ceny od 11 Kč/cm²)

Jak dlouho bude Kosova Hora rozkopána, proč jsou o prázdninách ohroženi kohouti v okolí a jak je to s maňásky a mateřským centrem?

KOSOVA HORA - Poslední dva týdny v srpnu Lenku Havlíčkovou, místostarostku Kosovy Hory, v úřadu nezastihnete. Bude trávit svoji dovolenou jako vedoucí letního tábora na Pelhřimovsku. Ze Sedlčanska si tady užije letní pohodu a hru na indiány také šestnáct dětí ze Sedlčanska. Dobírali jsme si ji, že v celém okolí jistě byli oškubáni kohouti. „Vyloučit to nemohu, ale pokud jde o mě, tak jsem na výrobu čelenek zapojila u místního podnikatele hlavní krutí peří,“ zareagovala s úsměvem místostarostka. Upřesnila ještě, že o tábor, který má tradici, bývá každoročně veliký zájem. Indiánský tábor prý nemá připomínat kapitoly z knihy Karla Maye, ale bude víc zaměřen na lesní moudrost. Po tomto úvodu nám místostarostka přiblížila aktuální dění v Kosově Hoře.

Jak dalece je rozkopána Kosova Hora kvůli kanalizaci?

„Hodně. Dělají se dva úseky. Největší problém spočívá v tom, že v místech, kde je už potrubí položeno, musí povrch nějakou dobu zůstat tak, jak je,

jinak by mohlo docházet k propadům komunikace. Musí to tedy především řidiči a občané nějakou dobu vydržet, než se bude moci položit alespoň provizorní vrstva, která se po roce nahradí finálním povrchem. Jinak by to byly zbytečně investované peníze a to si nemůžeme dovolit.“

Poslední srpnový víkend přijedou do obce pouťové atrakce, což asi ještě dopravní situaci zhorší...

„Pouť připadne na 26. srpna. Atrakce najíždí už týden dopředu. Směřujeme práce k tomu, aby hlavní příjezdové cesty byly, pokud možno, do té doby v pořádku. Tomu se podřizuje i harmonogram prací. Jasně jsme si i při kontrolních dnech řekli, jaký je náš požadavek. Pokud jde o vlastní pouť, chceme – a loni se to již trochu povedlo – stánky dostat mimo hlavní silnici. Dělávaly tam dopravní zácpu, proto jsme je přesunuli do proluky u náměstí. Lidé si změnu pochvalovali.

Tento dům v Kosově Hoře by mohl po nutné rekonstrukci ožít spolkovou činnost. Snímky: -mb-

Hlavní komunikace by tedy měla zůstat průjezdná.“

Brzy po pouti bude začátek školního roku. Máte problémy s nedostatkem žáků? Dělali jste jako některé obce nové výběrové řízení na ředitele školy?

„V novém školním roce nastoupí podobný počet dětí, jako v tom uplynulém. Bude sice méně prvňáčků, ale celkem bude navštěvovat školu kolem 150 žáků. Výběrové řízení jsme absolvovali, účastnili se ho tři uchazeči a od 1. září bude mít škola novou ředitelku – Petru Poslušnou z Dublovic. Pokud jde o mateřskou školu, je samostatným subjektem. Zájem o umístění do školky je v současné době vyšší, než je kapacita. Kosova Hora se rozrůstá, na zvyšování počtu obyvatel má jistě zásluhu i nová bytová výstavba. Oficiálně má Kosova Hora 1292 obyvatel, ale v současnosti je to již určitě víc.“

Jak se vám daří vzkřísit loutkové divadlo?

„Z divadla mám velikou radost, i když se nám vše oproti původnímu očekávání opozdilo. Je to tím, že jsme se rozhodli jít zcela vlastní cestou. Momentálně vyrábíme kulisy, vyrábíme si sami maňásky, děláme vlastní autorský scénář, takže do všeho jsme se pustili úpl-

ně od začátku. Rádi bychom v kině vyměnili i oponu... Sjednotili jsme se v názvu, budeme se jmenovat Divadélko U potoka. Příprava představení je ve fázi čtených zkoušek, bude jen záležet na tom, jak po prázdninách vše připravíme. Určitě ale budeme hrát letos.“

Co je pravdy na tom, že by v Kosově Hoře mělo vzniknout

mateřské centrum?

„Některé maminky v obci jsou aktivní, což je dobře. V zastupitelstvu jsme uvažovali o tom, jak zachránit budovu z roku 1890, kde sídlila pošta, ale kde především bývala kosohorská radnice. Řekli jsme si, že se ji budeme snažit zachránit a využít k obecním účelům. Časem by v objektu eventuelně mohl vzniknout spolkový dům a mohly se v něm scházet jednotlivé organizace. Napadlo nás, že by to bylo také ideální místo pro setkávání maminek s dětmi a také seniorů. Každý by jednoduchými úpravami získal vlastní místnost. Zájem maminek by byl, bude záležet i na nich, jak budou ochotné přiložit ruku k dílu. Je doba, kdy si zase musíme hlavně umět pomáhat sami. Čekáme na připojení kanalizace, pak se bude instalovat nové sociální zázemí – WC a tekoucí voda, což je základ. Na instalují se akumulární kamna, která máme k dispozici. V jedné místnosti bude také muset dojít k asanaci. Bohužel je ve špatném stavu plášť budovy. Nechali jsme si dělat odhady na výměnu oken a opravu pláště - zní na tři čtvrtě milionu korun... Pokusili jsme se požádat o grant, ale neuspěli jsme. Nicméně budeme pořád hledat prostředky, jak plán uskutečnit.“

Marie Břeňová

Na náměstíčku v Kosově Hoře je umístěn tento poutač, který namaloval místní kumtýř Jára Heřman. Upozorňuje na něm na zajímavá místa Kosovy Hory, Červený Hrádek, Obciny, Sedlčany i Vysoký Chlumec.

Jak jsem vsadila na prostředí malé sedlčanské nemocnice

Jistě každého z nás, koho čeká chirurgický zákrok, postihnou obavy nejružnějšího charakteru. Člověk začne řešit otázky jako, kterou nemocnici si mám vybrat, jak tam bude o mě postaráno... A pak je tady samozřejmě přání dostat se do rukou nejlepšího lékaře.

Navzdory pochybovačným řečením několika lidí z mého okolí, když dostali odpověď na otázku, do které nemocnice půjdu vyřešit svůj zdravotní problém, jsem si vybrala nemocnici Mediterra v Sedlčanech. Vsadila jsem na prostředí malé nemocnice, kde jsem očekávala bližší

přístup k pacientovi než ten neosobní ve velkých nemocnicích. I když je pravdou, že nemohu a ani nechci soudit velké či jiné nemocnice, jelikož nemám srovnání.

A právě reakce pochybovačů o úrovni sedlčanské nemocnice a moje následná osobní zkuš-

nost mě nutí napsat tyto řádky. Je známo, že mimo jiné i psychická vyrovnanost a pozitivní myšlení pomáhá uzdravovat. A toho se mi, díky vstřícnému přístupu zdravotníků počínaje a paní na recepci konče, v sedlčanské nemocnici dostalo.

Jana Prášková

Světově uznávaný holandský režisér hovořil v Petrovicích nejen o Brundibárovi

(dokončení ze str. 1)

Co vás v létě přivedlo do České republiky a co do Petrovic?

„Spolupráce s hudebníky a českými producenty, s Vítězslavem Sýkorou z České televize. Ten byl dramaturgem filmu Brundibár. Do Petrovic jsem se dostal na jeho doporučení. Vloni točila o mezinárodním hudebním sympóziu v Petrovicích televize dokument. V Petrovicích jsem poprvé. Pro zdejší diváky jsme připravili na čtvrtek 12. července představení, které jsem režíroval.“

Jak je představení sestaveno?

„Specializují se na režii filmu a filmové hudby. Budou to ukázky z oper - árie, dueta. Vystoupení byla celý týden - ve Vysokém Chlumci, Plané nad Lužnicí, v Písku, Milevsku, Dobříši, v Příbrami v bazilice na Svaté Hoře. V sobotu 14. července dopoledne odjíždíme do Prahy.“

Měl jste čas více si prohlédnout některá místa regionu?

„Ve Vysokém Chlumci jsme si prošli skanzen. V každém místě, kde jsme účinkovali, taková možnost byla. Mně se hodně líbí Petrovice, připomínají mi městečko, z kterého pocházím. Je tu přátelská atmosféra, počasi je letní. Starosta je pohodový, pozitivní člověk a zdá se mi, že lidé si v této malé komunitě stále pomáhají, což ve větších městech asi není - lidé tak spolu jako za komunistů nedrží, jsou tvrdší, méně ohleduplní - je to přirozený vývoj a odklon k Západu. V oblasti mezilidských vztahů to bylo podle mého názoru lepší dříve.“

Můžeme se ohlédnout do minulosti - konkrétně do roku 1968? Jak to tenkrát bylo? Co jste tu prožíval?

„Poprvé jsem byl v Československu již v roce 1961, kdy jsem se chtěl podívat, jak tady lidé žijí. Slyšel jsem, že jsou tu hrozné podmínky. Překvapením pro mě bylo, že jsem se setkal s přátelskou zemí s vysokým uměleckým zájemem, na velké hudební úrovni. Všichni si v této malé zemi pomáhali a drželi při sobě. V červenci roku 1968 jsem se oženil a protože jsem považoval Československo za jakýsi druhý domov, chtěl jsem jej ukázat svojí manželce. Proto jsme sem přijeli. Cestovali jsme několik dnů po republice, potom jsme se

Holandský režisér Klaas Rusticus (vlevo) a starosta Petrovic P. Štěpánek (čtvrtý zleva) jsou zachyceni na snímku ve výtečné společnosti hudebních odborníků z Japonska, Polska, Německa a České republiky. Foto: -mb-

vrátili do Nizozemí. Ve stejném roce jsem se vrátil do vaší republiky 19. srpna. O dva dny později za mnou přišla česká kamarádka a brečela, líčila mi, co se děje. Stále si pamatuji, jak kolem mého Citroënu projížděly těsně tanky. Zůstali jsme na okupovaném území dva týdny, i když na nizozemské ambasádě, kam jsme zašli, nám doporučovali návrat s tím, že je u vás extrémně nebezpečno. Já jsem ale nebezpečí nepocítoval. Obdivoval jsem inteligenci lidí, kteří u silnic obraceli směrovky, aby vojáci ztráceli orientaci a nedostali se tam, kam jeli. Já jsem se ale neztratil, protože jsem to tady docela dobře znal.“

Vaše návštěva v roce 1968 se ale vázala právě k filmu Brundibár...

„Ano, plánoval jsem, že se tu setkám s Adolfem Hoffmeisterem a začnu s ním a Českou televizí na filmu pracovat. Dětskou operu Brundibár napsal vynikající pražský židovský skladatel Hans Krása v roce 1938 právě s ním - původně pro soutěž vypsanou ministerstvem školství. Vzhledem k politické situaci ale nebyla nikdy vyhodnocena. Zajímavé je, že pražská premiéra se konala za naprostého utajení na přelomu let 1942 a 1943. Krása na premiéře již nebyl, protože byl již v té době v koncentračním táboře Terezín. Tam ho následovali jeho spolupracovníci, ale i děti. V tomto děsivém předpeklí fašisté povolili hudební produkci. Mladické herce, kteří byli z Terezína deportováni do jiných koncentračních táborů, musely nahrazovat děti z jiných transportů. Opera Brundibár pak byla uvedena do podzimu 1944 celkem téměř šedesátkrát. Já jsem se rozhodl, že ze hry, v níž se děti spojí se zvířátky nad zloduchem Brundibárem, uděláme film. V Terezíně mohli herci alespoň chvíli zapomenout

na děsivou realitu a i pro mě to byl silný příběh. To byl tedy můj plán, ale v těch dnech okupace to naprosto nebylo možné. Adolf Hoffmeister později zemřel, již jsem s ním na společném projektu nemohl pracovat. Myšlenku jsem ale neopustil. V roce 1988 jsem se ale setkal s Hansem Krásou, jezdili jsme pak po celé zemi, abychom vybrali místa, kde film budeme natáčet. Chtěli jsme vybrat jiné místo než Terezín, nějaké neutrální. Film se nám podařilo v roce 1989 natočit s českými a nizozemskými herci. Byl promítaný snad v celé Evropě s titulky. Prý Michal Gorbačov film viděl dokonce osmkrát.“

Co nám řeknete o sobě a o své práci?

„Mám dvě děti. Původně jsem pracoval jako učitel a již v té době jsem inscenoval něko-

lik představení pro děti. V roce 1969 jsem byl jmenován režisérem a programovým tvůrcem vysílání pro mládež v holandské televizi. Od roku 1991 jsem v zahraničí vytvořil mnoho hudebních a uměleckých pořadů. Spolupracoval jsem se symfonickými tělesy, jako jsou Královský orchestr Concertgebouw, Berlínští filharmonikové a český soubor I Virtuosi di Praga. Natočil jsem řadu filmů a dokumentů. Nejznámější je zřejmě Brundibár, podle Janáčkovy Glagolské mše vznikla Koruna z pampelišek. Známy je také film Elia, který vznikl v roce 1992.“

Pojďme od filmového umění pryč k umění české kuchyně. Co vám tu nejvíc chutná?

„Česká kuchyně je hrozná. Nechutná mi vůbec. Jsem vegetarián a tady se na mě dívají trochu jak na exota. Mám rád čerstvou zeleninu, ovoce, a tady mi pořád nabízí maso, omáčky, knedlíky, všechno je tučné (smích). Chutnala mi amoleta a smažený sýr. Pokud jde o pivo, to vůbec nepiju. Rád mám moravské víno. A k tomu, abych se nastaroval, potřebuji ranní kávu (úsměv).“

Vyptávala se: Marie Břeňová

Úklidový servis

Jednorázové i pravidelné úklidy:

- domů
- bytů
- vchodů bytových domů
- kanceláří

Kontakt:

tel.: 736 789 022

tel. : 723 056 812

uklidservismaja@seznam.cz
www.uklidmaja.webnode.cz

KURZY PLAVÁNÍ NA MONÍNCI

OD ZÁŘÍ 2012 ZAČÍNÁJÍ KURZY PLAVÁNÍ V NOVÉM HOTELU NA MONÍNCI URČENÉ DĚTEM OD 6 MĚSÍCŮ DO 6 LET. KURZY BUDOU PROBÍHAT V MALÝCH SKUPINKÁCH V BAZÉNU O TEPLOTĚ 30°C.

Kurzovné je 1500,- za 10 lekcí pro jedno dítě. (Délka jedné lekce je 30 minut).
Více informací a přihlášky na telefonu 723264217, nebo emailu: kurzy.plavani@email.cz

Ve vítězném Kamýku byla vyhodnoceno středočeské kolo soutěže „Vesnice roku“

KAMÝK - Středočeská hejtmanka Zuzana Moravčíková se v sobotu 21. července zúčastnila slavnostního předání cen vítězům krajského kola soutěže Vesnice roku 2012. Vyhodnocení se uskutečnilo v kamýckém kulturním domě v odpoledních hodinách a předcházela mu prohlídka Kamýka, který se stal vítězem krajského kola a držitelem zlaté stuhu, k níž náleží milionová odměna.

Ocenění převzali také zastupci dalších obcí. Kromě Petrovic, které si odnesly

oranžovou stuhu s příslibem na 600 tisíc korun, byly vyhodnoceny a dostanou také finanční injekci 600 tisíc korun obce: Vlkanec na Kutnohorsku, Teplýšovice na Benešovsku a Dolní Břežany z okresu Praha - západ.

Celostátní kolo, kam Kamýk nad Vltavou postoupil, bude vyhodnoceno začátkem září. O titul „Vesnice roku 2012“ se letos ucházelo celkem 278 obcí ze třinácti krajů republiky. Vítěz celostátního kola získá příslib dotace v celkové výši dvou milionů korun. **-mb-**

Za Středočeský kraj se do letošní soutěže „Vesnice roku“ přihlásilo 21 obcí - Kamýk se stal vítězem tohoto kola.

Na snímku vlevo je zachycena hejtmanka a Kamýčtí držíci „milionovou stuhu“. Obce bývají hodnoceny také v oblastech, jako jsou například společenský život, aktivity občanů, péče o stavební fond a obraz vesnice, péče

o krajinu nebo připravované záměry. Oranžovou stuhu si vybojovaly Petrovice a drží ji Vlasta Roubíková a Petr Štěpánek. Blahopřál jim také bývalý ministr zemědělství Ivan Fuksa (vpravo). **Snímky: archiv kraje**

Prohlídka Vrškamýka...

V kamýckém kulturním domě vládla v sobotu 21. července sváteční atmosféra.

Hladinu Masníka pohlídají čidla. Sedlčanská radnice s projektem za miliony uspěla

(dokončení ze str. 1) následně místostarosta Sedlčan Miroslav Hölzel na tiskové besedě. Je přesvědčen, že kamerový systém je jednoznačně přínosem. „Kamerový systém přispěl v řadě případech k odhalení pořádkových přestupků i k odhalení pachatelů. Kvituje to i Policie ČR. Hlavní dopad tohoto systému je v prevenci. V lokalitách, kde jsou umístěny kamery, se výrazně snížily krádeže a vykrádání aut a další majetková trestná činnost i přestupky,“ uvedl M. Hölzel.

„Obor krizového řízení spravuje

také varovný systém – bezdrátový rozhlas pro varování obyvatelstva před jakýmkoliv nebezpečím. Začal se v Sedlčanech budovat asi před šesti lety. Nejprve jsme s tímto systémem začali v lokalitách, kde se například v roce 2002 projevovaly povodně. Zabezpečovali jsme přednostně okolí provozů, které používají čpavek – to znamená Povltavské mlékárny a zimní stadion. V současnosti je systém rozšířen po celém území města a pravidelně se kontroluje, zkouší, používá se i k vyhlášení informací o haváriích vody, dopravních úprav nebo v přípa-

dě výpadků elektrické energie a na vyhlášení mimořádných akcí, o nichž je třeba občany informovat.“ Zdůraznil ale, že bezdrátový rozhlas není používán pro komerční účely.

Dále uvedl, že s činností tohoto odboru souvisí také varovný systém plnicí důležitý úkol v případě hrozcích povodní. „Státním fondem životního prostředí byla vypsána výzva na vybudování těchto varovných systémů – jedná se o čidla na hladině potoka Masníka. Mělo by na něm být asi sedm míst, která budou monitorová-

na, a čidla by při stoupající hladině potoka hlásila tyto hodnoty do kamerového i varovného systému. Tak by preventivně a včas byli občané upozorněni na možné nebezpečí.“ Projekt, který radnice vypracovala, byl odsouhlasen, schválen a je tak velká šance na získání státní dotace ve výši 90 procent nákladů. „Účast města je tedy minimální a po podepsání smlouvy nás čekají další kroky – vypsání výběrového řízení na dodavatele,“ dodal místostarosta k projektu ve výši 4,5 milionu korun. **-mb-**

Derby vyhrála Prčice, v horkém dni nebyla nouze o strhující výkony

SEDELEC-PRČICE - Trináctý ročník „Derby Sedlec versus Prčice“ se konal v horkém dni v sobotu 30. června. Nebyla nouze o strhující výkony a překvapivá vítězství. Poměrem 14:9 vybojovala letošní klání Prčice a ujala se tak i celkového vedení „Derby“ 7:6. Jaký byl průběh soutěže?

PRVNÍ BOD PRO SEDLEC

První disciplínou bylo opět sekání trávy. Na louce pod hřištěm čekala na sekáče dvě pečlivě vyměřená kolbiště o rozměrech 14,75 x 30 metrů. Víc fortelu měli letos Sedlečtí. V čase 16 minut a 16 vteřin porazili Prčické a získali pro Sedlec první bod.

TENIS ZVÝŠIL SKÓRE

Tenis je téměř vždy doménou Sedlec, jen loni Prčice zaskočila soupeře překvapivým vítězstvím. Prčičtí tenisté sice bojovali do poslední chvíle, ale koncovka patřila po závěrečné čtyřhře Sedlcům. Získala bod, ale pak už režii nadlouho ovládla Prčice.

ÚLOVKY RYBÁŘŮ

Bod pro Prčici přinesli mladí rybáři, nandali do soupeřům, když jejich úlovky daly součet 558 centimetrů (Sedlec pouze 135 centimetrů).

DĚTI NIC NEŠIDILY

Před desátou hodinou se ke svému závodění na hřišti scházely i děti. U jejich soutěže panuje vždy maximálně bojová nálada, děti dávají do plnění úkolů vše a nic nešidí. Jeden tým ale prohrát musí. Tím smutnějším byl letos tým Sedlec, Prčice ho porazila 4:1.

ROZDALI SI TO I HASIČI

Hasiči na rozdíl od předchozích let zvolili jen jedinou disciplínu, jakýsi hasičský překážkový běh. Jejich soutěž byla opravdu moc povedená a bylo u ní hodně legrace. Vyhrála nakonec Prčice, a to téměř o minutu.

VYROVNANÉ STŘELBY

Letos podali střelci výborné výkony. Po prvním kole došly oba týmy ke shodnému výsledku 63:63 a rozhodnout muselo až kolo další. A v něm byli úspěšnější prčičtí střelci. Poměrem 45:38 zásahům porazili sedlecké a získali další bod.

NOHEJBAL PATŘIL PRČICI

Hejtman Prčice měl velké obavy, když zjistil, že je nahlášen i sedlcanský kanonýr Josef Hejna. To by znamenalo pro Prčici zcela jistě debakl. Jenže Pepa se

Ti nejmladší účastníci „Derby“ nic nešidí a soutěže pro děti mají svoji tradici. Autodrom (viz snímek vpravo) byl na letošním třináctém ročníku novinkou.

Snímky: -av-

o dva sety opozdil, a tak se už do dalších bojů nezapojil. Sedlec tím zcela určitě přišla o vítězství a důležitý bod. Ten si naopak výsledkem 3:0 připsala Prčice.

V SUDOKU ZAZÁŘILO MLÁDÍ

U sudoku se zrodilo velké překvapení – vůbec nejlepší výkon soutěže podala mladička Simona Koblihová, která tajenku sudoku v prvním kole vyluštila v čase 8 minut 30 vteřin. Porazila další ostrýlené luštitelky P. Müllera nebo V. Podzimkovou. Celkově pak její tým, tedy Prčice, strávil nad políčky sudoku méně času a poměrem bodů 26:19 Sedlec i v této soutěži porazil.

NOVINKA: AUTORODEO

Letošní novinkou byly závody autoveteránů, nebo ještě lépe autovraků, nazvaná autorodeo. Soutěžilo se na pozemku u Měšetic, kde se sešlo kolem 300 návštěvníků. Počtem bodů 154:151 porazila i Prčice Sedlec.

KÁMEN, NŮŽKY, PAPIR

Na hřišti se utkali mladí v soutěži kámen, nůžky, papír. To je skvělá soutěž pro pobavení, při níž je jakákoliv taktika a strategie k ničemu, když to prostě nejde. A to odpoledne to prostě nešlo Sedlcům. Prčice si připsala další bod.

HRA U ZELENÝCH STOLŮ

Tělocvična základní školy poskytla dostatek stínu poskytla stolním tenistům. Navíc se tu pro Sedlec rýsovala možnost konečně prorazit smůlu a po tuhém boji nakonec přece Sedlec poměrem 10:8 Prčici porazil a vytožený bod získal.

ŠACHY SKONČILY O PRSA

Šachy letos dopadly lépe pro Prčici. Bylo to sice o prsa vietnamské závodnice, 5:4, ale Prčice tu získala další bod.

HISTORICKÝ PRVNÍ BOD

Po dvanácti letech Sedlec přerušil prčickou hegemonii a získal historicky první volejbalový bod. Jak strašně důležitý!

KULEČNÍK A PRŠÍ

V kulečnicku si připsala Prčice bodík, v „karbanu“ s názvem Prší porazila Prčice Sedlec 4:1.

FOTBAL PŘÁL PRČICI

Ve fotbale Prčice už dlouho nebodovala, ale tentokrát na co sáhla, to se dařilo. A zadařilo se i ve fotbale.

Také premiéra stolního fotbalu dopadla lépe pro Prčici, která si připsala další bod. Už dvanáctý.

PETANQUE, MARIÁŠ, ŠIPKY

Po 15. hodině startuje typicky letní hra – petanque. I když je soupiska hodně početná, během hodiny je znám výsledek. A ten je příznivější pro Sedlec. Jenže mu to už není nic platné. Soutěž je celkem 23, z toho Prčice jich už 12 vyhrála. Vítěz je tak znám ještě před začátkem finále.

Při další soutěži – mariáš – se Sedlec topí. Výsledek proto není ani nikterak překvapivý: 418 korun pro Prčici proti 382 korunám pro Sedlec.

V klubovně na hřišti v Přestavlkách, kde se hází šipky, se zrodil 7. bod pro Sedlec.

POSLEDNÍ DISCIPLÍNY

V 19 hodin hejtmani sepisují soupisky na poslední tři disciplíny. První přichází na řadu první kolo v tahání lanem. Sedlecký hejtman už nemá co ztratit, a tak na soupisku řadí i muže, který svou muskulaturou zrovna moc nepasuje

Soutěž myslivců vyhrála Prčice.

mezi ostatní nabouchané siláky. A světe div se, David mezi Goliáši tahá, až mu oči lezou z důlků a Sedlec vyhrává první kolo lana!

Připravuje se první soutěž ženského trojboje a všichni netrpělivě očekávají, co si letos ženy, zejména pak ty sedlecké, připravily za převleky a soutěže. Při nástupu bylo už vše jasné, prčické závodnice měly modré hřívy a ze sedleckých žen se stali „těžcí frajeři“. Sedlecké ženy se totiž převlékly za muže. A na scéně se už objevuje i starý známý „chudák manžel“ – figurína pro hod válečkem. Hází se dvoukolově a prčické vlastice nakonec sedlecké frajery porazí.

Na řadě je druhé kolo lana, na sedlecké straně je už opět připraven David a jsou tu i Goliáši. Prčice se rozhodla, že se nedá – na nohy šly kopačky s kolíky. Dlouho, předlouho je poměr sil vyrovnaný, obě strany tahají, co síly stačí. Ale pak se síly zvrtnou a Sedlec vyhrává i druhé kolo! Připisuje si tak další, již 8. bod.

Druhá soutěž čeká i na ženy. Po chvíli příprav je už jasné, že jde o jakousi štafetu, trochu běhání, trochu pití a hodně legrace. A vyhrává ji Prčice. Prčické ženy tak získávají druhý bod v trojboji a je rozhodnuto, že už třetí disciplínu vypustí. Prčice si připisuje 14. bod.

Finále vrcholí! Co by bylo „Derby“ bez pívni štafety? O tuto symbolickou tečku na závěr se postará osm mužů a jedna žena na každé straně. A rychlejší je Sedlec. Konečný stav je tedy 14:9 pro Prčici a může se začít slavit – pít, hodnotit, tančit... Po setmění ještě předvedla své umění skupina historického šermu Páni ze Zvěřince, její ohňová show byla impozantní a sklidila proto zasloužený potlesk.

Alice Valsová

Na kafičku s Františkem Váchou z Drážkova

„Ano, Františka Váchu znám,“ říkají často lidé při vyslovení jeho jména. Vypodobňují pak urostlého muže s bílými vlnitými vlasy a melodickým hlasem. Vědí především, že pracoval na „nějakých důležitých postech“ a v posledních letech se jim vybaví také špejchar v Drážkově u Svatého Jana. To by si přál F. Vácha ostatně ze všeho nejvíc, aby příjemní Vácha evokovalo v lidech právě tuto památku, kterou především s pomocí svých blízkých zachránil. Pokud jde o mě, tak při příležitostných setkáních zjišťuji čím dál tím víc, jak málo F. Váchu vlastně znám. Nedávno oslavil sedmdesátiny, to bylo o důvod navíc sejít se s ním u kafičky a pohovořit...

RÁNA SE STARÝM PÁNEM

„Tady v této chalupě v Drážkově jsem se narodil, tady celý život také žiju. Pokud jsem pracoval jinde – v Příbrami nebo v Praze, tak jsem do zaměstnání denně dojížděl,“ zdůrazňuje. Vypráví, že obecnou školu vychodil ve Svatém Janu, měšťanku v Kamýku nad Vltavou. „Chodili jsme do školy několik kilometrů pěšky a nijak nám to rozhodně neušlo,“ říká. Rád dodnes vzpomíná na řadu skvělých kantorů a pohotově by dokázal vyjmenovat celý seznam. Nejdřív se zmiňuje o manželech Holých. „To byli lidé, kteří se nám tady velmi věnovali, ale stejně dobrý byl v Kamýku náš pan ředitel Poustka, Karel Suchý, který hrál i v osmdesáti letech ještě tenis, volejbal...“ V myšlenkách se zastaví u ředitele Poustky a vypráví historku z doby, kdy už dávno opustil školní škamna. „Když byl už pan Poustka starý pán, chodil s pejskem pravidelně každou neděli na procházku. Vyrážel v pět hodin a v šest hodin ráno seděl už u mě na dvoře na lavičce. Jeho i náš pes stěkali jak diví. Já vyšel ven a zajímal se, co se děje. Jen klidně spi, já počkám,“ odpovídal mi. Přišel za mnou proto, že potřeboval například pokácet stromy na zahradě, nebo něco jiného. Mně bylo v té době čtyřicet a říkal jsem mu dědo, nebo také dědku, když mě našel. Mohl jsem si to dovolit, protože mezi námi byly skvělé vztahy – takové, že nám to až někteří lidé záviděli,“ usmívá se vypravěč a potvrzuje tak, že řada pout s kantory vydržela v tom dobrém celá desetiletí.

NEPOHODLNÍ V UČEBNÍČÍCH

Vzpomínky F. Váchovi na školní léta a čas malin nezralých poznamenaly politické vztahy a propletence. „Když jsem chodil do první třídy, museli jsme ze slabikáře vytrhnout prezidenta E. Beneše a nalepit místo něho Klementa Gottwalda. Tomu jsme nerozuměli. Víme, že nám pan učitel pak Beneše a Masaryka sebral a někde ukldil. Když jsem postoupil do měšťanky, tak jsme zase dostali příkaz vytrhnout z čítanek po jeho smrti Gottwalda – jako kult osobnosti a – hodit ho do koše. To jsem jako kluk nechápal,“ přiznává. „Ale už jsme rozuměli tomu, že jsme ve škole psali, kolik měl tatínek hektarů

půdy...“ F. Vácha říká, že mívával ve škole samé jedničky. Nabízí pro úspěch svoje vysvětlení: „Neměl jsem tak pěkné známky proto, že bych snad byl geniální, ale moje sestra byla již v mládí postižená. Špatně slyšela a já se s ní denně hodinu až dvě učil látku, kterou probírala ve škole. Tak jsem vše mohl odříkat nazpaměť.“

STUDIA - TRN V OKU

Přes skvělé studijní výsledky se František Vácha do Březnice, kde chtěl studovat zemědělskou školu, nedostal. „Nesměl jsem. Měl jsem nálepku syna kulaka. Nerad se k tomu vracím. Rodiče mě nijak proti komunistům a režimu nehecovali, ale samotný režim vytvářel atmosféru nepřátelství. Nechápal jsem, proč jsem nesměl do Březnice, ale že mě místo toho pustili na roční školu do Třebnic. I tam jsem se výborně učil a učitel mě ujistil: 'Neboj, ty na školu půjdeš!' Byl jsem pak přijat do školy v Táboře, ale náčelník kriminálky ze Sedlčan ještě s jedním pánem si mě odvezli... Musel jsem se vrátit domů a pát v zemědělském družstvu krávy. To bylo vážné nad mé chápání,“ vysvětluje.

NELEHKÁ CESTA K MATURITĚ

Ve vyprávění se posouvá dál. „Měl jsem pořád snahu nevzdát se a na maturitní výsvědčení dosáhnout. Udělal jsem si nejdřív dvouletou zimní mistrovskou školu v Sedlčanech, kam jsme mohli chodit do doby, kdy tolik práce ve družstvu nebylo.“ Na vojnu narukoval F. Vácha do Benešova. „Tam jsem jezdil s náčelníkem útvaru, který pocházel z Podkarpatské Rusi a přišel k nám s armádou Ludvíka Svobody. Byl to velmi spravedlivý člověk. Vyprávěl jsem mu svůj příběh, on mu příliš ale nevěřil. Když se přesvědčil, že nelžu, hodně se rozčílil. Byl férovy. I když se na vojně nesměla dělat jiná škola než vojenská, on docílil toho, že hned první rok na vojně jsem mohl studovat dálkově zemědělskou školu. Celé dva roky jsem mohl využít ke studiu, navíc tam byli vysokoškoláci ochotní učit se za mnou,“ líčí další kroky k vytoužené maturitě. „Další tři roky dálkového studia jsem už nějak po vojně zvládl. Dokonce jsem šel do Suchdola, kde jsem absolvoval dva semestry 'vejšky' dálkově,“ říká. Otevřeně ale přiznává, že v té době již předělával chalupu, a tak vysokoškolská studia vzdal.

AGRONOMEM CELÝ ŽIVOT...

F. Vácha však tvrdí, že všechno to špatné, co jej potkalo, v sobě rád potlačí a pozapomene. V domácím prostředí se stal v roce 1966 agronomem a cítil se jím být vlastně celý profesní život. Setrval v zaměstnaneckém poměru až do revoluce v roce 1989. „Posunul jsem se od rostlináře až po hlavního agronoma. Víte, náš zemědělský podnik byl v okresním měřítku poměrně úspěšný. Měl i jeden zvláštní půvab – stále jsme se jmenovali JZD Svatý Jan. Vždycky se skupina, která byla ve vedení, nějak vyhlula a ubránila těm budovatelským přídalkům, a to až do roku 1996, kdy skončilo,“ usmívá se nad tím, že to byla rarita v republice.

František Vácha říká, že do rekonstrukce špýcharu v Drážkově upsal svoji duši. Foto: -mb-

CHOVATELEM NUTRIÍ

„Vždycky jsem měl snahu ještě si nějakým způsobem přivydělat, abych mohl dětem dát to, co ostatní. Tak jsem choval 17 let přibližně 300 nutrií. Stal jsem se významným chovatelem v republice. Jezdil jsem na velké výstavy, trhy a se samcem jsem získal druhé místo. Byl to krutý záber, celou tu dobu jsem nevěděl, co je to dovolená,“ říká o závazku, který si na sebe dobrovolně vzal. „Pěstovat pro ně krmení také nebylo jednoduché... Tato zvířátka ale přispěla k tomu, že jsem mohl pomoci postavít chalupu a že rodina nijak nestrádala,“ poznamenává. S chovatelstvím kožešinových zvířat postupně po nástupu do zaměstnání v Příbrami skončil.

NA KONKURZU Z HECU

A jak se do Příbrami dostal? Někteří zemědělci v regionu vyhecovali F. Váchu, aby se přihlásil na konkurz pořádaný Ministerstvem zemědělství ČR, které hledalo vedoucího pracovníka pro svoji pobočku v Příbrami. „Na výběrové řízení se dostavili tři nebo čtyři vysokoškoláci a já. Cítil jsem se jako kluk z pastvin na té lavičce čekateli trochu ušlápnutý. Seděli jsme tam jako holubi. Když komise vyšla po pohovorech s námi ze dveří, ukázali její členové na nás se slovy: 'Ty budeš dělat ředitele, ty jeho zástupce...' Čtrnáct dnů jsem čekal na jmenovací dekret, pak mě představili zaměstnancům v Příbrami a já do toho na deset let spadl,“ zmiňuje další důležitý úsek svého života. „Působení na ministerstvu nebylo snadné. Někdy jsem si myslěl, že ti lidé, kteří se na nás obraceli, mi musí natlouct. Náš hlavní úkol byl vydávat majetek po čtyřiceti letech zemědělcům. Umět rozhodnout podle zákona. Někteří lidé měli představu, že dostanou fúru peněz, všichni chtěli malý traktor, všichni chtěli rotačku,“ vypráví k hektickým létům, která jako úředník ministerstva prožil. Zmiňuje pak s pýchou některé soukromé hospodáře, kteří vzali hospodaření na vlastníma za ten správný konec – Peštovi z Boru, Kunclovi z Brziny, Vackovi z Vrchotových Janovic a další... Na tomto postu končil v roce 2000, na rozlučku s ním přišlo kolem 150 zemědělců. Dodnes si považuje hodinek, které od nich tenkrát dostal. „S některými z nich jsem trvale v kontaktu, to člověka potěší.“

SKOK DO POLITIKY

Byli to opět zemědělci, kteří se

na F. Váchu obrátili, aby kandidoval do Senátu ČR. Chtěli tam mít svého člověka, který zemědělství rozumí. „Z šesti kandidátů jsem byl třetí. Od prvního místa mě dělilo asi 460 hlasů. Vyhral v té době Zdeněk Voříř. Myslím si, že to byl slušný chlap. Pak přišly krajské volby a já najednou uspěl. Stal jsem se náměstkem hejtmána. Měl jsem z toho trochu vyvalené oči,“ směje se. „Musím říci, že první čtyři roky v této funkci pro mě byly velmi náročné. Měl jsem ale už zkušenosti a zvládl jsem to. Mým velkým úkolem bylo například odstranit z Kácova 25 tisíc ledniček. Podarilo se nám sehnat peníze a ekologickým způsobem je zlikvidovat,“ podotýká ke svému prvnímu úkolu. Na postu náměstka hejtmána byl také v roce 2002 při povodních. Byl předsedou povodňové komise ustanovené na likvidaci škod, které vznikly. „To byl také obrovský úkol, aby se peníze dostaly do obcí, které už měly hotové i projekty na odstranění odpadů, provozov čistíček a mnohé další,“ říká s tím, že to byla práce, která opravdu měla smysl a nebyla zbytečná. V roce 2004 při dalších volbách již KDU-ČSL nebyla tak úspěšná. Mohl přijmout nabízený post ekonomického náměstka v kraji. „Moji parťáci byli zemědělci a ekologie, tak jsem se všim 'fláknul'. Zůstal jsem sice v krajském zastupitelstvu i předsedou klubu, takže jsem do některých věcí stále mohl zasahovat, ale přestal jsem pracovat jako placený funkcionář,“ říká spontánně o dalším větším zlomu.

DUŠI NEDAL DÁBLU, ALE...

F. Vácha se další čtyři roky věnoval poradenské činnosti u třech firem, které ho oslovily. „Byl jsem velkým zastáncem domovních čistíren, obnovitelných zdrojů. Dělal jsem návrhy, úpravy. Bylo to práce, která mě velmi bavila,“ připouští. Pak se prý dostavila únava, rozladění z toho, že mu zloděj ukradl auto... „Už nějaké roky před tím jsem se připravoval na úpravu špýcharu. Najednou jsem poznal, že se budu buď věnovat rekonstrukci špýcharu úplně, nebo se toho vzdám. Když jsem s úpravou začal, hodně mi pomohl Jaroslav Peterka ze Sedlčan, jak udělat návrhy, projektovou dokumentaci.“ Víze na záchranu této kulturní památky ho prý naprosto pohltila. „Vůbec ničemu jinému jsem se snad už nevěnoval. Rodina pomáhala, ale organizační část zůstávala na mně. Tvrdím, že jsem do toho dal duši. Říkal jsem to i panu faráři, že jsem duši neupsal dábłu, ale špýcharu,“ tvrdí. „Že jsem byl ředitelem na ministerstvu, už nikdo neví, že jsem byl agronomem, to také všichni zapomněli a že jsem působil na kraji, na to si tu a tam jen někdo vzpomene, ale špýchar tady po mně zůstane. Je to trošálka památka. Jméno špýcharu bude se mnou natrvalo spojené a to je hezký pocit.“

Marie Břeňová

Skauti z Prahy a Terezína jsou ve Velběhách jako doma, v okolí tábořili už v dobách zákazu své činnosti

VELBĚHY – Již dvacet let bez jediného přerušení jezdí do osady Velběhy, která patří k obci Osečany, dva skautské oddíly, z nichž jeden je z Prahy a druhý z Terezína. Oba oddíly začaly jezdit do Velběh pravidelně brzo poté, co byla na přelomu osmdesátých a devadesátých let minulého století znovuoobnovena skautská činnost.

Skautské hnutí u nás zažilo hned několik období, v nichž nemělo na různých ustlání. Mnozí ze starších skautů si jistě pamatují, že po roce 1968 zněly junácké písničky převážně v jejich srdcích a že u táboráků je skauti zpívali hodně tiše. Tak, aby se nedonesly k uším těch, kteří uměli hodně rychle zavřít vzdorovitá ústa. Dnes jistě každý skaut věří, že jejich hnutí již nepotká taková nepřítel osudu jako za 2. světové války, po roce 1948 a na konci šedesátých let. My jsme využili přítomnosti skautů na oslavách spojených s výročím 790 let první doložené zprávy o Velběhách, které se konaly 6. července a oslovili Zdeňka Prokše. Tento dřívější zástupce vedoucího se v současné době stará o zázemí jednoho z táborů pod Velběhami. Mimo jiné spolu-

pracuje také s provozovatelkou velběžské prodejny a pohostinství Marcelou Maříkovou. Vedoucí provozovny zajišťuje po dlouhá léta proviant pro skauty a postarala se také o občerstvení na slavnostech. Dřívější zástupce vedoucího oddílu skautů Zdeněk Prokš nám v rozhovoru prozradil mnoho zajímavého z činnosti pražského oddílu.

Jak zní název vašeho oddílu a kolik let je činný?

„Jsme ze střediska Dvojka, které dostalo svůj název podle druhého skautského oddílu spisovatele Jaroslava Foglara. Druhý pražský oddíl funguje již od roku 1913 a o dvanáct let později jej začal vést Foglar. Naše celá smečka Vlčat vznikla v roce 1986, a my, co jsme ve Velběhách, jsme Tygřici. Když malí skauti odrůstou, přecházejí do velkého oddílu pražské Dvojky. Ta od roku 1913 nepřerušila svoji činnost a v pozmeněné formě fungovala i ve všech letech, v nichž byla skautská činnost zakázána.“

Kdy jste začali jezdit do Velběh a jak jste se o krajině pod osadou dozvěděli?

„Bylo to v době, kdy byla založena smečka Vlčat, tedy od roku

Skauti ze střediska Dvojka ve Velběhách se svým vůdcem

Foto: -dav-

1986. S výjimkou jednoho roku jezdíme stále na stejné místo. Tábor se nekonal pouze jednou, protože jsme neměli dostatečný počet členů. Musím se přiznat, že dnes už přesně nevím, jak jsme se o Velběhách dozvěděli. Tato místa našel jeden z našich předchůdců, první vůdce naší smečky, který měl přezdívku Rešetlák. Víím, že obcházel více míst, a právě lesy pod Velběhami se mu líbily nejvíce.“

V současné době jsou ve Velběhách skauti z Prahy a Terezína. Vy zde máte výhradně chlapce, nebo jsou tady i děvčata?

„Celá Dvojka je chlapeckým oddílem, takže i my tady máme výhradně kluky. Naš oddíl vystupuje také pod názvem Hoši od bobří řeky, a to by s děvčaty

dohromady nešlo. (Úsměv)

Vůdce terezínských skautů Libor Beránek uvedl, že skauti z tohoto města byli ve Velběhách na táboře už v roce 1971 a že jeden z pamětníků byl i na červencových velběžských oslavách. Tehdy skauti tábořili Na Březině směrem na Nahoru by a po pěti letech se do regionu vrátili jako turistický oddíl mládeže. V polovině sedmdesátých let nově vznikl „Tomíci“ tábořili pod Křečovicemi a u Hadí studánky pod Velběhami. Po znovuoobnově své činnosti se skauti z Terezína vrátili do osady v roce 1992, a to díky jednomu ze svých členů. Sloužil v letech 1968 až 69 v Terezíně na vojně a následně zavedl svoje kamarády do Velběh.

David Myslíkovjan

V Nedrahovicích zdobí náves a nové dětské hřiště "žulové kameny"

NEDRAHOVICE - Sedlcansko bývá nazýváno krajem kamenů. Zvláštní malebnost „Kraje kamenů“ vytváří neveliká balvany rozličných velikostí a tvarů roztroušené jednotlivě i ve skupinách v lesních zákoutích, rybnících, na loukách, polích, i kolem vesniček. Je tu největší volně ležící balvan ve středních Čechách zvaný Vrškámen, nebo obří viklan Husova kazatelna.

Ne všude však žulové balvany zdobí náves...

píšete nám

Přírodní zvláštnost Sedlcanska se stala základním námětem pro výstavbu dětského hřiště. A tak vyhráté balvany budou lákat k posezení a sledování dovádějících dětí na herní sestavě s výstupy na věž se zajímavou skluzavkou a balančními prvky,

šplhací a lezeckou stěnou, šplhadlem, sedačkovou houpačkou, hrazdou, samostatnou kyvadlovou houpačkou a kolotočem.

Slavnostní otevření hřiště se konalo 20. července v době dovolených a prázdninových pobytů. Ani tato skutečnost neohrozila návštěvnost akce. Po neformálním projevu starosty obce Čestmíra Sosnovce, slavnostním křtu a přestřižení pásky pokračoval program v duchu sousedské atmosféry - včetně závěrečného posezení.

Až se nedrahovické děti a jejich rodiče vrátí z rekreačních pobytů zpět do obce, budou překvapeni. Přivítá je nový rekreační areál. Nabídnou dětem na jednotlivých

prvcích sestavy aktivní a příjemnou zábavu a zároveň bude rozvíjet jejich základní motorické dovednosti, prostorovou orientaci, kondiční a koordinační schopnosti.

Zastupitelstvo obce splnilo jednu ze svých hlavních priorit - vytvořit pro početně silnou skupinu dětí rekreační a sportovní zařízení.

František Vávra

O přestřižení pásky u nového hřiště se podělili děti. Snímky: František Vávra

VÝSTAVY

MĚSTSKÉ MUZEUM SEDLČANY - „Dětství na kolečkách“ - kočárky ze sbírky Věry Čížkové. Tato výstava potrvá do 9. září. **MĚSTSKÁ KNIHOVNA SEDLČANY**: „Ne ruka, to duše maluje“ - výstava obrazů umělců malujících ústy a nohama - od čtvrtka 5. 7. do 30. 8. **KULTURNÍ DŮM JOSEFA SUKA SEDLČANY** - další výstava až v září.

KINO SEDLČANY

Pátek 10. 8. od 20 hod.: „Poupata“ - české drama; **sobota 11. srpna od 20 hod.:** „Twilight sága: Rozbřesk - část 1.“ - film USA; **pátek 17. 8. od 20 hod.:** „Tomorrow will be better“ - sonda do duše mladého začínajícího závodníka z Čech; **sobota 18. 8. od 20 hod.:** „Tibet - k posvátné hoře Kailás“ - dokumentární film z roku 2012.

HVĚZDÁRNA SEDLČANY

Hvězdárna na Cihelně vrchu je v srpnu otevřena v pátek od 20 do 23 hodin.

PRÁZDNINOVÉ

PROGRAMY KNIHOVNY

Na dětském oddělení Městské knihovny v Sedlčanech jsou pro

veřejnost i v době prázdnin připraveny programy. V srpnu se mohou zájemci zapojit ve **středu 8. srpna** od 10 hodin do akce pro rodiče a děti „Pejskoviny“, ve **středu 22. 8. od 10 hod.:** „Moře v knihovně“ - povídání, hraní a výtvarné tvoření pro zájemce všech věkových kategorií.

SKANZEN VYSOKÝ CHLUMEC

Vysokochlumecký skanzen je v srpnu otevřen od úterý do neděle od 9 do 18 hodin - poslední prohlídka v 17 hod.

ŠPEJCHAR V DRÁŽKOVĚ

Muzeum je otevřeno do 31. srpna vždy středa až neděle od 12 do 17 hodin. V prostora

rách špejcharu je nově umístěna výstava historických motocyklů a po dobu července a srpna je možné si zde prohlédnout **výstavu prací známého ilustrátora a malíře Adolfa Borna.**

SYNAGOGA V KOSOVÉ HOŘE

V srpnu je synagoga otevřena kromě sobot a židovských svátků denně od 10 do 16 hod.

ROZHLEDNY

Rozhledna **Drahoushek** u Osečan je otevřena v srpnu úterý až neděle od 10 do 17 hodin. Rozhledna **Onen svět** je v srpnu otevřena od pondělí do neděle od 9 do 21 hodin; rozhledna **Kuníček u Petrovic** je otevřena do 16. září denně - kromě pondělí - a to od 10 do 12 hod. a od 13 do 19 hodin.

ZÁMEK RADÍČ

Zámek je v srpnu otevřen úterý - neděle od 10 do 17 hodin. V současné době je zde možné vidět také obrazy Jany Roselli vystavené v galerii zámku pro podporu sbírky „Pomozte dětem“.

ZÁMEK VRCHOTOVY JANOVICE

Zámek je otevřen od středy do neděle od 9 do 12 a od 13 do 17 hod. (Společnost v Čechách v 19. století, Rilke, Kraus a Vrchotovy Janovice, české zvonařství), park je přístupný od 8 do 19 hodin.

AKCE NA KOTLINĚ

Sobota 18. 8. „Mistrovství Zóna střední Evropa a Mezinárodní mistrovství ČR v rallycrossu“ - volný trénink od 9 hodin, měřený trénink od 10.30 hod., ve 12 hod. začátek první série rozjížděk.

KOSOHOŘSKÉ KULTURNÍ LÉTO

Pátek 4. 8. od 9 hod.: „Turnaj v badmintonu“ - od 17 hodin grilování, hudba (i tato akce je pro veřejnost); **pátek 10. a sobota 11. srpna:** „Regge festival“ - dvou-denní festival s hudbou a divadlem, na závodisti v Kosové Hoře pořádá Free Apples.

PROVOZ V RC PETRKLÍČ SEDLČANY

O prázdninách je otevřeno od 9 do 12.30 hodin, ale bez programu. V srpnu je nadále možné po telefonické dohodě zajistit hlídání dětí.

LETNÍ AKCE V PETROVICÍCH

Sobota 11. srpna od 19.30 hod.: „Taneční zábava na par-

ketu“ - při příležitosti oslav 150 let založení místního divadelního spolku.

SETKÁNÍ PO LETECH

Sobota 18. 8. od 20 hod.: „Setkání po letech“ - vzpomínka na hudbu 60. až 70. let a setkání příznivců kapel Houbeles, Atlantik a Mix, Zimní stadion Sedlčany.

TURISTICKÝ POCHOD

Sobota 11. 8.: „Kaliště - Džbány“ - odjezd vlakem ze Sedlčan v 9.08 hodin, start v Olbramovicích v 9.40 hodin, trasa je dlouhá 20 km, cíl je opět v Olbramovicích, odkud odjíždí vlak v 16.18 hodin.

CZECH DIAMONT MEN

Sobota 11. 8.: „Mistrovství světa ve středním kvadriatlonu“ - start v 11.30 hodin na sedlčanské přehradě, cíl na sedlčanském náměstí - pořadatelé očekávají dobřeh prvního závodníka kolem 14. hodiny.

STAREJ MATYAS

V NEUSTUPOVĚ A PRČICI

Sobota 11. 8. od 20 hod.: „Rocková taneční zábava“ v Neustupově, **neděle 12. 8. od 19 hodin:** „Posvícenecká rocková zábava“ v Prčici.

LETNÍ KINO

VRCHOTOVY JANOVICE

Středa 1. 8.: „Probudím se včera“ - česká komedie; **pátek 3. 8.:** Pařba v Bankoku“ - komedie USA; **sobota 4. 8.:** „Vesničko má středisková“ - česká komedie; **čtvrtek 8. 8.:** „Čtyři slunce“ - český film. (Začátek představení přibližně od 21 hodin).

ZÁMEK VRCHOTOVY JANOVICE

Prohlídky středa až neděle od 9 do 12 a od 13 do 17 hodin. Stálé expozice Rilke, Kraus a Vrchotovy Janovice, Společnost v Čechách v 19. století, České zvonařství.

Park ve Vrchotových Janovicích je volně přístupný. Foto: -mb-

Soutěž o dárek

Poznáte, odkud je tento snímek? Pokud ano, napište nám to. V případě správné odpovědi vás zařadíme do slosování o cenu, kterou věnoval **František Vácha z Drážkova**. Přijímáme odpovědi doručené do redakce osobně, vhozené do schránky SK před obchodním domem Rozvoj, zaslané poštou nebo e-mailem na adresu tisk@sedlcansky-kraj.cz. Uveďte heslo „soutěž“. Nezapomeňte na celé jméno a adresu. Máte čas na přemýšlení do **neděle 12. srpna**. V čísle 27 jsme zveřejnili snímek ze Sedlčan. Do redakce přišlo **20 správných odpovědí**. Cenu, kterou věnoval Petr Sirotek, Chovatelské potřeby Sedlčany, vyhrál **Zdeněk Sobotka z Něčína**. Může si ji vyzvednout do pátku 17. srpna. -red-

KAPELA VEDENÁ VÁCLAVEM CALTOU SE PŘEJMENOVALA, MUZIKANTI SE BRZY OBLÉKNOU DO MODRÉ

Sedlčanský rockfest letos propršel, přesto se U Zahrádek vystřídalo kolem tří stovek návštěvníků

SEDLČANY – V areálu U Zahrádek se v sobotu 21. července konal jubilejní desátý ročník hudebního festivalu, který dostal název Rockfest Sedlčany. Zatímco v předchozích letech se téměř pravidelně příznivci rocku, bigbeatu a folku scházeli v tropickém počasí, tentokrát podstatná část hudebního maratónu propršela.

KAPELY DOMÁCÍ I PŘESPOLNÍ

Ani nepřítel počasí však fanoušky různé muziky příliš neodradila. Zatímco jindy jich přichází kolem čtyř stovek, tentokrát jich bylo jen o něco méně. Pořadatelé prodali bezmála tři sta lístků a další posluchači, diváci a tanečníci přicházeli až v závěrečné části programu, kdy celý festival, který si během desetiletí vydobyl svoje jméno, vrcholil. „Některé kapely se na našem rockfestu střídají, ale několik z nich tady vystupuje už řadu let po sobě,“ řekl nám hlavní pořadatel akce Roman Šneller. „Na letošním ročníku vystoupilo celkem sedm kapel, které jsou z různých částí republiky. Sedlčanskou hudební scénu zastupují skupiny Rock Wonder, Detroit a Blue Orchestra, což je Taneční orchestr Základní umělecké školy v Sedlčanech. Beatles revival jsou z Prahy a z Kladna, Volant z Pardubic, Peshata z Tábora a folkový hudebník, který vystupuje pod jménem Závěš, přijel z Brna. Dosud snad pouze jednou na našem festivalu v odpoledních hodinách nebylo více než třicet stupňů, takže z důvodu dnešního deštivého počasí jsme trošku zklamaní, protože zařízení a samotné uspořádání

akce stojí spoustu času a práce. Na další ročník festivalu se začínám připravovat vždy už v listopadu. Počasí ale ovlivnit nelze. Je nám jasné, že jednou změna už přijít musí a rockfest může někdy i propršet. Doufejme, že dnes jsme si všechno zlé už vybrali a v příštích letech bude zase slunečno.“

NÁVRAT DO „ŠEDESÁTEK“

Jednou z hudebních skupin, která na sedlčanském rockfestu vystupovala zcela poprvé, byla pražsko – kladenská kapela Beatles revival. Ačkoliv se festivalu zúčastnili výhradně mladí lidé, léta šedesátá se jim líbila a kapela musela několikrát přidávat. Bylo to nejenom tím, že „šedesátky“ byly skutečně melodické a rytmické, ale také z toho důvodu, že současní Brouci dovedli svoje legendární předchůdce a další tehdejší hudební skupiny opravdu věrně napodobit. Beatles revival nám v krátkém rozhovoru představil frontman kapely Tomáš Vataha.

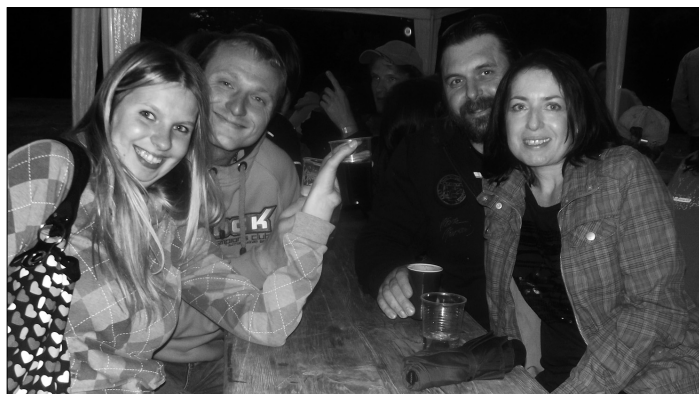
Jak dlouho hrajete a kde všude vystupujete?

„Naše kapela byla založena už před deseti lety, ale oficiálně jsme začali hrát o dva roky později. Vystupujeme na různých festivalech, v klubech a také na plesech nebo na svatbách a maturitních večírcích.“

Hrajete výhradně písničky od Beatles? Kolik jich máte ve svém repertoáru?

„Hrajeme písničky i od jiných skupin ze šedesátých let, ale zhruba sedmdesát procent jich je od Beatles. Hrajeme jejich nejznámější písničky, ale i ty dnes už méně známé.“

Oblékáte se na vašich kon-

Také tato skupinka mladých lidí ze Sedlčan se přišla na rockfest pobavit.

certech také jako skuteční Beatles?

„Oblečení sice úplně stejné nemáme, ale snažíme se, aby ladilo s danou dobou.“

MODRÁ JE STÁLE DOBRÁ

V areálu U Zahrádek jsme oslovili také kapelníka Tanečního klubu ZUŠ Sedlčany Václava Caltu, který v té chvíli se svou kapelou Blue Orchestra již měl vystoupení na festivalu za sebou. Dozvěděli jsme se, že kapela dostala nové jméno z jednoduchého důvodu. Původní název byl totiž příliš dlouhý, takže samotná škola hudebníků vyzvala, aby si sami zvolili kratší název. A protože už za první republiky se celá řada orchestrů jmenovala podle svého oblečení, také Blue Orchestra v blízké budoucnosti začne vystupovat v oblecích a kostýmech převážně modré barvy. Kapela má velké plány, a není divu, vždyť je v současné době respektována jako vynikající hudební těleso, které je zvané na velké a renomované swingové festivaly. V říjnu

se Blue Orchestra chystá také do Francie.

DETROIT JE V SEDLČANECH

Domácí hudební scénu na rockfestu zastupovala také mladá kapela Detroit, která vystupuje ve složení Odysseas Delianis (zpěv), Marcel Jámečný (kytara), Martin Kalina (baskytara), Jan Mašek (kytara) a Daniel Kříž (bicí). Kluci uvedli, že jim je mezi devatenácti a pětadvaceti lety. Název kapely si vybrali prý proto, že Detroit, stejně jako jiná americká města, dobře rockovému fanouškovi zní. V prosinci kapela oslaví svoje čtvrté narozeniny. Věnuje se hned třem žánrům, a sice rock and rollu, hard rocku, heavy metalu a snaží se oslovit co nejširší okruh mladých lidí. Kluci se shodují, že ačkoliv jsou kapelou mladou, svému publiku připomínají takové legendy, jako jsou Deep Purple, Kiss, Judas Priest, Ozzy Osbourne, či Led Zeppelin. Hudbu se ale kluci snaží podávat moderním způsobem.

David Myslikovjan

Skupina Beatles revival zavedla návštěvníky rockfestu do šedesátých let.

Sedlčanská rocková kapela Detroit

Snímky: David Myslikovjan

Siláci už podruhé na hřišti v Příčovech bojovali o Zlobří pohár

PŘÍČOVY - Jiří Prášek a David Kabyl pod záštitou oddílu silového trojboje SK Zlobr Sedlčany uspořádali v sobotu 30. června druhý ročník pohárové soutěže v „mrtvém tahu“, která nese název „Zlobr deadlift cup“. V devíti kategoriích závodilo celkem čtyřiačtyřicet siláků a s mírnou nadšázkou se dá říci, že se jednalo o malé mistrovství České republiky.

ČTYŘI SILNÉ ŽENY

„Oproti loňskému roku k nám dorazily čtyři závodnice a kategorii žen tak nemusely zachraňovat naše zapisovatelky jako v roce předešlém,“ řekl nám Jiří Prášek. „V této kategorii obsadila třetí místo výkonem 107,5 kilogramů Petra Švadlenková z Prahy. Druhé místo získala Kateřina Hýblerová z Nymburka, která dokázala zatáhnout 117,5 kg. Pro prvenství si vcelku suverénně došla Barbora Labídí. Tato závodnice, která bydlí rovněž v hlavním městě, dokázala zkrátit činku o váze 140 kg.“

Dorostenci byli rozděleni do dvou hmotnostních kategorií. V kategorii do devadesáti kilogramů, která byla nejpočetnější z celého startovního pole a nejsilnější, pokud se týká konkurence, se zrodilo největší překvapení. Na třetím místě skončil výkonem 250 kilogramů Richard Novotný z Trutnova. O prvenství svedl neskutečný souboj Jan Moravec (Nymburk) a Zbyněk Turony (Klatovy). O prvenství nakonec rozhodla pouhá desetina bodu.

Radoval se z něj Honza výkonem 257,5 kg, Zbyněk zatáhl 255 kg. V této kategorii startovali také tři domácí závodníci. Patrik Spilka výkonem 205 kg obsadil páté místo. Jan Spilka výkonem 200 kg obsadil místo šesté. A do třetice Spilka, tentokrát Tomáš, skončil výkonem rovných dvě stě kilogramů na osmém místě. V těžší kategorii nad devadesát kilogramů vybojoval Radek Pospíšil z Děčína třetí místo díky výkonu 240 kg. O zlato se „poprali“ dva kamarádi a sparingpartneři Filip Sobotka a Patrik Příbýl (oba Jihlava). Prvně jmenovaný borec nakonec tuto kategorii vyhrál výkonem 275 kg. Paradoxem bylo, že Filip vůbec soutěžit nechtěl a přijel pouze jako podpora, ale nakonec se k závodění nechal přemluvit. Patrik obsadil místo druhé výkonem 265 kg. V této kategorii startoval také jeden domácí závodník, a to Jan Paukner. Tento borec pokořil činku o hmotnosti 190 kg a skončil na pátém místě.

ABSOLUTNÍ VÍTEŽ NEOBHÁJIL

„Juniorská kategorie byla váhově rozdělena stejně jako dorostenecká,“ připomněl Jiří Prášek. „Jan Dvořák výkonem 220 kilogramů obsadil třetí místo a druhý byl Tomáš Kalenský, který dokázal zatáhnout 250 kg. Z prvenství se radoval Lukáš Novotný, který na svoji hmotnost 87,4 kg dokázal zatáhnout fantastickou váhu - 290 kg. Lukáš byl také

na třetím místě v absolutním pořadí.“ Všichni tři jmenovaní borci jsou z Trutnova. Z domácích závodníků zastupoval tuto kategorii Jiří Pech, který vybojoval páté místo. Ve váhové kategorii nad 90 kg byl k vidění další velký souboj, tentokrát o druhé místo. Také v tomto případě se bojovalo až do posledních pokusů. Třetí příčku nakonec obsadil Ondřej Houzvička z Nymburka, který zvládl 295 kg. Druhé místo získal Tomáš Novák z Pelhřimova díky výkonu 292,5 kg. Prvenství stejně jako minulý rok bral loňský absolutní vítěz Jiří Tkadlčík z Přerova, který si velmi lehce pohrál s činkou 320 kg. Tento borec se ale tentokrát v absolutním pořadí musel spokojit s druhým místem. „Zlobří“ zástupce Tomáš Pilík obsadil čtvrté místo díky výkonu 255 kilogramů.

NOVÝ REKORD SOUTĚŽE

Muže pořadatelé rozdělili do čtyř hmotnostních kategorií. V nelehčí startovali borci do osmdesáti kilogramů a třetí místo v ní díky výkonu 210 kg obsadil Jan Píanka z Varnsdorfu. Ivo Brázda (Rosice) zkrátit činku o váze 240 kg a vybojoval druhé místo v této kategorii. Vítězem se stal Petr Horák z Prahy, který si dokázal pohrát s 250 kilogramy. Kategorie do 95 kg byla v kategorii mužů nejpočetnější a na stupních vítězů stanuli tři Pražané. Roman Tůma v této kategorii obsadil třetí místo po výkonu 250 kg. O vítězství se bojovalo až do posledního čtvrtého pokusu. Viktor Horák a Karel Válek zatáhli shodně 285 kg. Prvně jmenovaný byl o něco lehčí,

Absolutní vítěz Luboš Šos z Varnsdorfu

a tak připadlo vítězství stejně jako minulý rok tomuto silákovi. V kategorii do 110 kg startovali pouze dva závodníci. Jan Matejovic (Příbram) zatáhl 230 kg a obsadil druhé místo. Třetím závodníkem v soutěži, kterému se podařilo obhájit prvenství, byl Marek Brázda (rovněž Příbram), který si pohrál s činkou 310 kg. Poslední a nejtěžší kategorie byla nad 110 kg. Robert Šemnický z Přerova zvládl 205 kilogramů a získal třetí místo. Lukáš Kamenský z Prahy zatáhl 275 kg a skončil druhý. Prvenství nejenom v této kategorii získal, ale také absolutním vítězem se stal Luboš Šos z Varnsdorfu, který zatáhl za mohutné podpory diváků neuvěřitelných 345 kg. Tento borec vytvořil nový rekord soutěže, a to přesto, že si před závody stěžoval na bolest v kolenou. „Na závodech padla celá dlouhá řada osobní rekordů. Napomohla k tomu mimo jiné velmi přátelská atmosféra. Už teď se všichni těšíme na další ročník soutěže,“ uzavřel Jiří Prášek.

-dav-

Mistrovství světa ve středním kvadriatlonu bude jubilejní

SEDLČANY - Sedlčany budou svědkem vrcholové sportovní soutěže. V sobotu 11. srpna bude město a jeho okolí hostit Mistrovství světa ve středním kvadriatlonu, který nese

podtitul Czech Diamond Men. Více než sto sportovců ze všech koutů Evropy si změří síly v plavání, jízdě na kajaku, v cyklistice a v běhu. Půjde o jubilejní 20. ročník! Akci opět zajišťuje prezident světové kvadriatlonové unie a ředitel závodu Václav Marek spolu s pražskou organizací Sherpa. „Závod je rozdělen do dvou vln. V první - mistrovské - ve středním kvadriatlonu se sejdou závodníci minimálně z deseti zemí světa. Druhá vlna je pro začínající kategorie a pro ty, kteří nemohou jet střední kvadriatlon. Účast potvrdil jedenáctinásobný mistr světa a loňský vítěz závodu v Sedlčanech Miroslav Podborský. Podporu diváků by si jistě zasloužili i domácí závodníci - například Petr Šůsa, který loni skončil v silné konkurenci na jedenáctém místě. Budeme se snažit, aby úroveň byla minimálně v duchu předchozích let. Start bude v 11.30 hodin na sedlčanské přehradě a náměstí poslouží jako důstojná kulisa pro cíl. Předpokládáme, že první závodník doběhne kolem 14. hodiny a vyhlášení vítězí by se mělo odehrát v 15 hodin,“ informoval ředitel závodu V. Marek.

-mb-

Celou soutěž zajišťoval tento pořadatelský tým. Snímky: archiv Zlobru

Sedlčanským tenistům skončily mistráky

Tenistům Sokola Sedlčan skončily soutěže družstev. Jediní mladší žáci budou dohrávat dva mistráky v září. Řada hráčů se však aktivně tenisu věnuje i během prázdnin, kdy objíždí turnaje jednotlivců. Zatím je nevidíme na světově vyhlášených turnajích, jako je Australia Open, French Open, US Open či Wimbledonu, ale v krajších i celostátních turnajích máme vždy pěkná umístění.

Starší žáci v krajské soutěži 2. třídy sehráli poslední zápasy s Mnichovským Hradištěm vítězně 5:4. Cenné body získali M. Kalina, V. Kocura, M. Počepický, ve čtyřhře J. Chábová-A. Plavcová, M. Kalina-V. Kocura.

Družstvo skončilo na 6. místě.

Dorost A v krajské soutěži 1. třídy nestačil na favorizovaný tým Žiželice a prohrál 9:0. Obsadil poslední místo a spadl o třídu níže. Přesto dorostenci sehráli mnoho výborných zápasů v řadě velkých měst, jako je Mladá Boleslav, Kolín. Dorost B v krajské soutěži 2. třídy sice poslední mistrák s Řevnicemi prohrál 4:5, ale skončil na 1. místě a postupuje do vyšší soutěže. Uvidíme, jak si příští rok povede v silné konkurenci. V Řevnicích hrály s přehledem v singlu i deblu dívky M. Štemberková a P. Karešová. Jistou hru předvedl také M. Kalina.

Dospělí A v krajské soutěži 1.

třídy podlehl Kolínu 3:6. Výborně hráli v singlu i deblu L. Pech a M. Sklenářik, kteří nám vylepšili výsledek. Ačko se umístilo na 5. místě a i v příštím roce bude hrát tuto vysokou soutěž. Dospělí B vyhráli nad Březnicí 5:4. Tradičně tři body zajistily ženy A. Mrázková a Š. Mrázková. V singlu zabojoval O. Kocura a poslední vítězný bod zajistili ve čtyřhře bratři J. a M. Pařízkovi. V soutěži jsme se umístili na 4. místě. Tenis je elegantní míčová hra, při které se rozvíjí fyzická zdatnost, vůle, cílevědomost, rychlý odhad situace, taktické myšlení a hlavně vnitřní klid.

-šm-

Také fotbalisté už mají Pohár starosty Sedlčan, v neděli se konal jeho první ročník

SEDLČANY – Fotbalový oddíl Tatrán Sedlčany uspořádal v neděli 29. července první ročník turnaje, jehož vítěz do svého držení minimálně na rok obdržel putovní Pohár starosty města Sedlčan. Turnaje se zúčastnily čtyři týmy ze dvou krajských fotbalových soutěží. V Sedlčanech se tak již nyní koná nejenom dlouhodobý turnaj amatérských hokejistů bojujících o Pohár starosty Sedlčan, ale i jednodenní fotbalový.

V PŘÍPRAVĚ STŘÍDAVĚ

Pozvánku domácího mužstva, které působí v krajském přeboru, přijali fotbalisté vítěze jihočeského krajského přeboru TJ Dražice, nováček přeboru Středočeského kraje Spartak Příbram a účastník I. A třídy, silný tým Dobříše. Koncem července měli hráči sedlčanského Tatrana za sebou již několik přípravných utkání na novou fotbalovou sezonu, která začne co nevidět. V prvním přípravném duelu se utkal Tatrán

v Petroviciích s domácím týmem, na obou stranách nastoupilo několik dorostenců, a přestože hosté si vytvořili celou řadu dobrých příležitostí, zvítězili pouze 2:3. V prvním poločase padla na každé straně jedna branka. Sedlčanský tým se zúčastnil také letního turnaje pro mužstva z krajských soutěží prezentovaného pod názvem Krušovický pohár. Tatrán vypadl ve druhém kole, když prohrál v Nové Vsi 4:1. Odčinit tento výsledek v přípravě chtěli hráči Sedlčan na domácí půdě v dalším letním pohárovém turnaji.

PŘES DOBRÍŠ DO FINÁLE

Prvním soupeřem sedlčanských fotbalistů byla Dobříš a zvláště hosté si museli hodně přivstat, protože rozhodčí poprvé foukl do píšťalky již v devět hodin. Začínat tento zápas i celý turnaj o den dříve, hráči by se doslova „smažili ve vlastní šťávě“, protože sobotní teploty šplhaly hodně přes třicítku. V neděli již bylo

mnohem příjemněji a trávník dokonce několikrát skropil déšť. Do úvodního utkání turnaje vstoupil lépe Tatrán, který vstřelil Dobříši první branku už ve čtvrté minutě hry. Autorem gólu byl Fejtl. O sedm minut později sice hosté srovnali, ale v 16. minutě Bartoš překlopil vedení opět na stranu Sedlčan. Ve 21. min. Martin Valsa zvýšil na 3:1, a tak také skončil první poločas. V jednapadesáté minutě hry přidal Fejtl čtvrtý gól domácích a po dalších sedmi minutách hosté snížili na 4:2. Zdálo se, že závěr mače bude patřit Dobříši, protože v osmdesáté minutě soupeř Tatrana zaznamenal kontaktní gól, jenomže domácí fotbalisté si už vítězství vzít nenechali. Již v 82. min. Bartůšek zvýšil na 5:3 a konečnou podobu výsledku dal v minutě devadesáté Bartoš. Sedlčanská opora dala oba svoje góly po rohových kopech. Po vítězství 6:3 Tatrán postoupil do finále. „Je nutno podotknout, že hosté nebyli kompletní,

protože ještě tentýž den Dobříš nastoupila v Krušovickém poháru proti Nové Vsi,“ připomněl hlasatel na stadionu Pavel Chaloupek.

JAK SI VEDLI SOUPEŘI?

Ve druhém duelu turnaje nastoupil nováček středočeského krajského přeboru Spartak Příbram proti suverénovi jihočeského přeboru Dražicím. Vzhledem k tomu, že utkání skončilo 2:2, na řadu přišly penalty. Spartak inkasoval pětkrát, šestkrát byl úspěšný a postoupil do finále. V utkání o třetí místo se tedy střetla Dobříš s Dražicemi, favoritu celkem úspěšně vzdorovala, ale nakonec odešla poražena v poměru 2:3. Vyvrcholením turnaje byl finálový zápas Tatrán Sedlčany – Spartak Příbram. Na to, že se jednalo stále o přípravu, byl k vidění pěkný fotbal. A v dobrém světle se předvedli především domácí fotbalisté.

David Myslikovjan

Trofej zůstala v Sedlčanech, tým se před zahájením sezóny ukázal v dobrém světle

TATRAN SEDLČANY – SPARTAK PŘÍBRAM 4:1 (2:1) Ve finálovém utkání fotbalového Poháru starosty Sedlčan byla k vidění celkem pohledná hra a s postupujícím časem měl stále více navrch domácí tým. Po devadesáti minutách získal zasloužené minimálně na rok do svého držení zcela nový pohár.

SOUPEŘ VEDE, NE DLOUHO

Už ve 4. min. po lobu za obranu Tatrana unikl hostující útočník, zakončoval střelou těsně před cípem velkého vápna polovysokou střelou k tyči, ale Zrůbek robinzonádou míč rukavicemi vytěsnil mimo tyče. V 15. min. hosté zahrávali trestný kop a jeho exekutor pěknou polovysokou střelou přes zeď, která se odrazila od tyče do sítě, dal první gól finále. Gólmán Sedlčan se při této střele ani nepohnul z místa. Vyrovnání se domácí dočkali už o čtyři minuty později a autorem branky byl Bartoš. V následujících minutách bylo k vidění několik dobrých příležitostí na obou stranách, ale skóre se pohnulo až ve 32. min. hry po hezké akci Tatrana a následném závaru před brankou hostů, když míč do branky s pomocí břevna dopravil v pádu těsně před brankovou čarou Soldát – 2:1. Jestliže v úvodu prvního poločasu měla mírnou převahu Příbram, od vyrovnávacího gólu už měl navrch Tatrán.

JEŠTĚ DVA GÓLY

A domácímu patřila i druhá část

utkání. V 50. min. ale musel předvést další výborný zákrok Zrůbek, který doslova letem plavmo vytěsnil utěšenou střelu hostujícího hráče z trestného kopu z úhlu, která směřovala přesně do „šibenice“ jeho branky. O dvě minuty později se před brankou soupeře, stejně jako mnohokrát předtím na tomto turnaji, opět prosadil Bartoš, ale jeho hlavičku tentokrát gólmán zlikvidoval. V 63. min. měli hosté hodně velké šance, protože hráči Tatrana nastřelili z bezprostřední blízkosti po hezké kombinaci tyč. V 66. min. prošel obranou Příbrami R. Valsa a po jeho hezké akci to bylo již 3:1. Na jeho naděchaný lob neměl brankář nejmenší šanci. S postupujícím časem se nápor Tatrana stále stupňoval a v 79. min. Bartoš s přehledem z pokutového kopu střelou do „šibenice“

Větší putovní pohár i menší, který budou mít fotbalisté Tatrana ve svém držení natrvalo, předal kapitánovi Tatrana Dušanu Pudilovi starosta Sedlčan Jiří Burian.

Vítězný tým Tatrana Sedlčany s oběma poháry

Snímky: -dav-

uzavřel na konečných 4:1.

Sestava: Zrůbek – Fejtl, Řehák, Janoušek (78. Štoviček), Pudil – Soldát (87. Strnad), R. Valsa (71. Matoušek), Bartoš, Lípa (51. Bartůšek) – Pešek (59. M. Dvořák), M. Valsa (74. Čejda).

SLOVO DOMÁČÍHO TRENERA

Ladislav Šach nám po finále řekl: „Myslím si, že turnaj splnil to, co jsme od něj očekávali. Sehráli jsme dva kvalitní zápasy a hlavně finále mělo dobrou úroveň. Věřím, že spokojení

byli i diváci. V jaké sestavě nastoupíme v prvním soutěžním utkání, o tom je mluvit ještě předčasně. Naše dnešní finálová sestava se k tomu přiblížila, ale samozřejmě v ní ještě může nastat několik změn. Náš kádr je prakticky stejný jako v minulé sezoně. Pouze skončilo hostování Janu Davidovi, který se vrátil do příbramského Spartaku. Naopak z Příbrami se nám vrátil dorostenec Michal Dvořák.“

David Myslikovjan

Kadeřnictví Petra Kváčová

Petrovice 65

Otevírací doba: Po - Pá 9 - 11 14 - 17

Mimo pracovní dobu je možná telefonická dohoda

Možnost zakoupení kadeřnických produktů

Tel.: 721 906 925

SEDLČANSKÝ

Internetové noviny pro Střední Povltaví

Domů Zprávy Kultura Sport Foto Kalendář Kavárna Inzerce Archiv SK Reklama

Na oblíbených internetových stránkách Sedlčanského kraje.cz najdete v rubrice Kavárna čerstvý **rozhovor s Lucíí Sovovou**, vítěžkou soutěže Top Model 2012 (o nejfotogeničtější dívku roku) a účastníci probíhající soutěže Miss Hasička ČeskoSlovensko.

Co pro Vás máme nového? Podívejte se na: **www.sedlcansky-kraj.cz**

Z policejní svodky

§ Kavárnu v hotelu Hrazany navštívil v noci z úterý 3. na středu 4. července „nezvaný host.“ Po vypáčení zásuvky skříňné odcizil finanční hotovost 15 tisíc korun, žetony ke kulečnicku a na „solárko“, dále několik lahví alkoholu, čtyři krabičky cigaret a osm energetických nápojů. Celkem po jeho nájedu vznikla škoda 19 tisíc korun.

§ Mezi obcí Nalžovice a osadou Nalžovické Podhájí došlo ve středu 4. července dopoledne k dopravní nehodě. Srazil se zde 60letý řidič jedoucí v audi s vozem značky Škoda Forman, který řídil o pět let starší muž. Motoristé se nestačili včas vzájemně vyhnout. Škoda byla vyčíslena na 25 tisíc korun.

§ Pod vlivem alkoholu řídil v pátek 6. července navečer 33letý muž. S nákladním vozem jel přes obec Kosova Hora, kde ho zastavila policejní hlídka. Orientační dechová zkouška byla u řidiče pozitivní, přístroj naměřil hodnotu 1,54 promile.

§ Za volant usedl v sobotu

7. července 28letý řidič, který se před jízdou také „osvěžil“. Byl kontrolován u Chlumu, nadýchal 0,27 promile alkoholu.

§ Srna skončila pod koly automobilu značky Seat, který řídil dvacetiletý muž, v sobotu 7. července na silnici I/18 u Dublovic. Usmrcené zvíře bylo předáno mysliveckému sdružení.

§ Stavební buňka v Kojetíně u Petrovic přilákala pozornost zatím nezjištěného zloděje, který se do ní během noci z pátku 6. na sobotu 7. července vloupal. Pachatel odstranil visací zámek na mřížích u vstupních dveří a z vnitřních prostor ukradl křovinořez a ruční míchadlo. Způsobil škodu 26 tisíc korun.

§ Sedlčanští policisté zastavili v úterý 10. července hodinu po půlnoci v Kňovické ulici jednadvacetiletého řidiče automobilu Passat. Naměřili mu 2,27 promile alkoholu. Zakázali mu další jízdu a na místě přišel o „řidičák“.

§ Vozidlo značky BMW X5 bílé barvy nenašel majitel

u lomu v Hříměždicích, kde jej v úterý 10. července dopoledne zaparkoval. Krádeží vznikla škoda 450 tisíc korun.

§ Troje nástěnné hodiny, starožitná žehlička, dva mosazné svícny, znehodnocená puška, láhev fernetu, DVD přehrávač - to je výčet věcí, které odcizil od soboty 7. do čtvrtka 12. července neznámý zloděj z rekreační chaty v Kňovicích. Dovnitř se dostal po rozbití okénka. Zanechal za sebou dvacetitisícovou škodu.

§ Ze stánku, který stojí u lomu v Hříměždicích, si odnesl ve čtvrtek 12. července dopoledne zloděj peníze, alkohol a reproduktory. Výše škody činí 35 tisíc korun.

§ Do zahradní chatky v zahrádkářské kolonii v ulici Pod Cihelným vrchem v Sedlčanech se vloupal v době od 1. do 14. července zloděj a odnesl si odtud

bubnovou sekačku i umělohmotný kanistr s pěti litry benzínu. Majiteli vznikla škoda 29 tisíc korun.

§ U cholínského mostu si vyhlédl v sobotu 14. července večer dvě vozidla neznámý pachatel. Odnesl si však pouze sadu klíčů. Svým počínáním ale způsobil majitelům škodu ve výši 17 tisíc korun.

§ Auto značky Renault Laguna v hodnotě 150 tisíc korun zmizelo v Počepicích. Osmatřicetiletý muž přišel krádež ohlásit na Obvodní oddělení Sedlčany v neděli 15. července dopoledne.

§ Blízko sedlčanského kulturního domu zastavila hlídka policistů v neděli 15. července v noci vozidlo značky Fiat, které řídil 22letý mladík. Nadýchal 0,28 promile alkoholu. Motoristovi byl zadržen řidičský průkaz.

Monika Schindlová,
Lenka Pavlová, Policie ČR

naše fotopousmání

Několik stovek panenek byste asi v areálu Ochrany fauny ČR v Hrachově nečekali! Je to vážně unikátní sbírka. Panenky nejsou nijak „handicapované“, ale našly tu domov a potěší návštěvníky až do konce prázdnin. Foto: Marie Břeňová

Zloděj, který v Radíči vyloupil hospodu, byl dopaden

RADÍČ - Cigarety, dětské odrážedlo, akuvrtačku a drobné mince odcizil v úterý 3. července zloděj v restauraci v Radíči. „Pozornosti nočního nezvaného hosta neunikla také dvě venku stojící vozidla. Z nich ukradl cigarety, drobné mince, klíče a platební kartu. Výše škody byla vyčíslena na 15 tisíc korun. Policistům se podařilo zloděje vypátrat. Pachatelem byl 21letý muž,“ informovala o dopadení pachatele Monika Schindlová, příbramská policejní mluvčí s tím, že v pondělí 9. července kriminalisté muži sdělili podezření z přečinu krádeže, poškození cizí věci a padělání a pozměnění platebního prostředku.

-red-

... Jó, všechno se mění Neodmyslitelnou věcí bylo rádio (10. díl)

S vnučkami Radkou a Anetkou jsme se byly podívat ve skanzenu

na Vysokém Chlumu. Procházely jsme ve skupině jednotlivé objekty a lidé se podívali věcem, které mi ještě připadaly docela běžné – ať už to bylo hliněné nádobí nebo litinové pekáče – stejně jako měla moje babička. Máselnice, lis „šerák“ na tvaroh, dřeváky nebo pantofle, petrolejky a tak dál. A tak mě napadlo, že bych pro vnuky a pravnučky zkusila napsat, jak se dříve žilo. Možná, že to bude zájmat i čtenáře Sedlčanského kraje...

Další neodmyslitelná věc do domácnosti bylo rádio. Na to jsme se zmohli, když mi bylo 18 let. Můj nejoblíbenější pořad byla tehdy „Píseň týdne“. To jsem se naučila písničky! Další velká vy-

moženost bylo tranzistorové rádio na baterky. Měla jsem malé „breptátko“, které jsem nosila na noční služby, na zahradu nebo do nemocnice. Manžel Jenda dostal v práci k 50. naro-

zeninám „Sokola“, který hraje dodnes. Objevila se televize. Také jsem po ní toužila, ale maminka řekla: „Na co? Máš dvě televize s celodenním a celonočním provozem.“ Tím myslela moje malé děti. Tedy ty do tří let „vysílaly“ opravdu i celé noci. Oblíbená věta dcery Milušky byla: „Píde tati? Píde tati?“ - a pořád dokola. Když tati konečně přišel, teprve si lehl a spal. Když konečně po třech letech začaly děti spát i v noci, chodili jsme se na ně s manželem dívat, jestli neumřely.

Televizi jsme potom v roce 1967 dostali starší od babičky

z Hamru. Děti se dovolovaly, jestli si smí pustit Večerníčka. Kdepak, abí se na ni dávaly celý den, jak to bývá dnes zvykem! Postupně jsme si pořídili televizi jinou, pak dokonce barevnou. A mohli bychom pokračovat, jakými proměnami prošel kotoučový magnetofon, jak jsme přijali kalkulačku, jak se do našich domácností dostal mobilní telefon, bez kterého si dnes málokdo dokáže život představit...

Příště si můžeme povyprávět o dopravních prostředcích v domácnosti.

Milena Bosáková, Sedlčany